

संस्कृत

मध्य

वर्ष

PUL

Form 13.

PANJAB
UNIVERSITY
LIBRARY

Class No.....

Author No.....

Sams. Ms.

8I1

R 222

749-Ms.

रसतरंगिनी ; कलसनाथ, गणपति,
भादुरत्त कृत; १८ ई० र वि० लि०
३६ पत्रक ॥ ल० भ० १० प० प्र० पु०

ह० ल०

749

Ras Tarangini complete.
by
Kavi Kailash Nath.

1862 Bikaneri

8.50
749

॥ र. त. ए. ॥

॥ १ ॥

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ लक्ष्मीं लोकां लुभ्यन्निगमं मुपहसंश्चेद्यन् यत्तज्जन्तून्
 क्षत्रं शोणाक्षिपश्यन्समिति दशमुखं वीक्ष्य रोमांचमंचन् ॥ हत्वा ह्यंगवीनं च कि
 तं मभिसरन् स्नेच्छरक्तैर्दिगंतान् सिंचन् दंतेन भूमिं तिलमिव तुलयन् यातु
 वः पीतवासाः ॥ १ ॥ भारत्याः शास्त्रकान्तारश्चोतायाः शान्तिकारिणी ॥ कियते भानुना
 भूरिरसारसतरंगिणी ॥ २ ॥ वाणी कमलिनी भानोरैषारसतरंगिणी ॥ हंसा व्रत
 धियस्तत्र युक्तं मंत्रप्रतीयतां ॥ ३ ॥ गिरां देवि तरंगिणी वारयंकूरवारणान् ॥ यद्
 विष्पतिलोकानां माविलो विरलोरसः ॥ ४ ॥ हे तोः एव वर्तित्वनियमा दतः सर्व
 मेव तस्योपन्यासः समुचितः ॥ रसस्य हेतवो भावादयस्तेन तेभ्यो सर्वभावादय ए
 व निरूप्यन्ते ॥ रसानुकूलो विकारो भावः ॥ विकारो न्यथाभावः ॥ विकारश्च द्विविधः

॥ राम ॥

॥ १ ॥

दधः २

आंतरःशरीरश्च ॥ आंतरोपिद्विविधः ॥ स्थायिभावोऽप्यभिचारभावश्चेति ॥ शरीरस्तुसात्त्विक
 भावो ॥ यत्तु मनोविकारो भावस्ततश्च देहविकारे स्वेदादौ भावपदप्रयोगेण गौण इति तन्न
 तु स बहुभयत्र भावपदप्रयोगेण विनिर्गतुमशक्यत्वात् ॥ लक्षणानुरोधेन ल
 क्षणव्यवस्थितेः ॥ इतरे भावस्यात्मभावत्वोपनायकत्वे सति सजातीयविजातीय
 भावानभिभाव्यः प्रथमः ॥ परानभिभाव्यो मनोविकारो वा ॥ सकलप्रधानो मनो
 विकार इति वा स्थायीभावः ॥ न च व्यभिचारिणि सात्त्विकभावे वा व्यभिचारः ॥ तस्यै
 तरभावस्यात्मभावत्वोपनायकत्वाभावात् ॥ चरमसमयपर्यंतस्था यित्वादस्य
 स्थायित्वव्यपदेशः ॥ सचाष्टधा ॥ तत्र भरतः ॥ रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भ
 वंतथा ॥ जुगुप्सा विस्मयश्चेति स्थायिभावाः प्रकीर्तितः ॥ तत्र इष्टवस्तुसमीहा

॥ २० त. ली. ॥

॥ २ ॥

जनिता मनोविकृतिरपरिपूर्णरतिः सा च क्वचिद्दर्शनेन क्वचिच्छ्रवणेन क्वचित्स्पर्श
णेन यथा च कर्तव्यस्य कृषीवलो निगदितं पीयूषपाथो धरो भूयंता परिचारिका सम
जनैस्फीतं स्मितं दोहदं संतापं तरणार्क कर्कशरुचिं निश्वासवाताहतं कस्मादे
ष सहिष्यते सखि स च प्रेमदुर्मः कोमलः ॥ १ ॥ कोमपदादपरिपूर्णता कुतूहलकृतव
चनवेषवैसादृश्यकृतौ मनोविकारं परिपूर्णहासः वचनभेदवैसादृश्यकृते
भये क्रोधे वा नातिव्याप्तिः तत्र कुतूहलकृतत्वाभावात् यथा तातचरणानां या
गच्छन्नगरोपकंठमिलितैर्गवेष्टितो बालकैः शुद्धांते परिचारिकाभिरंचिरं सोऽह्ना
सुप्ता वेदितः साकूतं स कुतूहलं बलवधू ब्रूते पुरोदापयत्यन्तं किंचिदुदंचितस्मि
तलवः पायात्सर्वो वामनः ॥ २ ॥ लवपदादपरिपूर्णता इष्टविश्लेषजनितोरत्यं

ल
प्र ५

॥ राम ॥

॥ २ ॥

नालिङ्गितो मनोविकारः परिपूर्णः शोकः ॥ न चेष्टविशेषजनितविप्रलम्भशृङ्गाररस-
 स्फुरणारसत्तापत्तिः ॥ तस्मै रत्नालिङ्गितत्वात् ॥ न चरति प्रीतिस्तथा विना शोकोपि
 नोत्पद्यते इति तथा चासंभवः इति वाच्यं ॥ इष्टसमीहाजनितमनोविकृतेरतेरुक्त-
 त्वात् ॥ कुमारसंभवे रत्याः ॥ कादंबर्या महाश्वेतायाः ॥ रघुकाव्ये अजस्य प्रलापे क-
 रुणा एवरसः ॥ तत्र तत्र बाधनिश्चयादिष्वस्तु समीहार्याभावात् ॥ यत्र च मृते जीवि-
 ताशा तत्र शृङ्गार एवरसः ॥ बाधसंदेहस्य ग्राह्यसंदेहपर्यवसिततया समीहार्या-
 प्रतिबंधकत्वात् ॥ तथा च यूनोरेकस्मिन्मृते करुणा एवरस प्रलापः ॥ जीवितयोर्वि-
 श्लिष्टयोः प्रलापः शृङ्गार एवरसः ॥ श्रुत एवरसरत्नप्रदीपिकायां करुणोदाहरणं
 अयि जीवितनाथ जीवसीत्यभिधायोऽस्मिन्मृतयोः तदा पुनः इति ॥ ननु विप्रलम्भशृङ्गार

॥२॥ ए० ॥

॥३॥

स्यैर्वाचनुरागमानप्रवासकरणात्मकत्वाजीवितोऽपि विप्रलम्भस्य करणारसत्वमागत
मिति चेत्सत्यं करणारसस्य तत्रांगत्वेन भासमानत्वात् करणात्मकव्ययदेशः यथा
विरहज्वरमूर्ध्यापतन्ती नयनेर्नाश्रजलेन सिच्यमानां समवेक्ष्य रतिं विनिश्चयं
तीं करणाकुञ्जमलितो वभूव शंभोः ॥३॥ करणाकुञ्जमलितैर्त्यर्णतां श्रवणादिहृतः
प्रमोदप्रतिकूलः परिमितो मनोविकारः क्रोधः प्रमोदप्रतिकूलविशेषणादशनु
त्वापमानितस्य रामस्य वीररसेनातिव्याप्तिः यथा परशुरामस्य वाक् नो धारभ्य
करोमि कार्मुकलताविन्यस्तहस्तांबुजः किंचित्पाटलभासिलोचनयुगेतावन्निमेषे
दयान् यावत्सायककोटिपाटितरिपुत्त्मापालमौलिसखलम्प्लीमास्यपतस्य
रामपटलैर्गमोदिनीमेदिनी ॥४॥ किंचित्पाटलत्वादर्थार्णतां शौर्यदानदयान्तम

॥राम॥

॥३॥

रुतमनेविकारश्चपरिपूर्णउत्साहः वीरसु युद्धवीरदानवीरदयावीरभेदात्रिधा यु
द्धवीरस्योत्साहोयथा सेनोसंघटनद्यतिं द्विगुणयन्चापंचमत्कारयन्नेत्रस्याभि
मुखोभविष्यतिजगद्विद्राविणोरावर्णः ॥ इत्युत्साहविचारमूठहृदयोदेवोरघ
णांपतिर्ज्याविन्नासविधिर्विनेवैविशिरत्नान्वाणासनेन्यस्यति ॥ ५ ॥ प्रत्रविचा
रपदादपूर्णता दानवीरस्योत्साहोयथा आदर्शायशशोकमंडलमिदं हर्षो
यहेमाचलं दयायद्यमणिं महीमिव कथं नो भिन्नवेदतवान् दिप्तापल्लवितप्र
मोदसलिलवाकीर्णनेत्रांबुजो जानीमो भृगु नंदनस्तदखिलं न प्रायशो दृष्टवान्
पल्लवितं न तु फलितमित्यपूर्णता दयावीरस्योत्साहोयथा दुस्तारसंसारपयो
धियारप्रकारमात्रो कथतो जनानां समुत्थितो बद्धसि कैटभारेः कृपांकुरः कौ

॥२. एती॥

॥४॥

स्तुभकैतवेन॥७॥ प्रंकुरोपन्यासादपरिपूर्णता॥ अथराधकृतरवविकृतसत्तादिज
नितोपरिपूर्णमनोविकारोभयं॥ यथा॥ तार्क्ष्यपक्षपवनोपमेवितंवीक्ष्यवीक्ष्य
दुनंदनंपुरः॥ भीतंभीतंश्वेतत्रकालियोमंदमंदमभिसर्तुमुद्यतः॥८॥ इवोप
न्यासादपूर्णता॥ अहद्यदर्शनस्पर्शनस्मरणजनितमनोविकृतिरपरिपूर्ण
जुगुप्सा॥ यक्ष॥ शार्दूलशावकचटच्चटपाट्यमानसारंगशृंगवतिभूभृतिराम
चंद्रः॥ वासंचकारनंबभारतथाजुगुप्सांदुःखेषुदुःखमतिरेवनंदुःखितानां
॥ नतर्थातिपदादपूर्णता॥ चमत्कारदर्शनस्पर्शनस्मरणजनितोपरिपूर्णम
नोविकारोविस्मयः॥ यथा॥ युद्यंतर्मर्जुनंवीक्ष्यकेवादेवानेविस्मिताः॥ नमेनेव
हुंगोविंदोदृष्टकर्णपराक्रमः॥१॥ नमेनेवद्वितिपदादपूर्णता॥ शृंगारादौचम

॥राम॥

॥४॥

जि

त्कारदर्शनाद्यत्रमनोविकृतिरंगतयाभासतेतत्रशृंगादयएवरसाः॥ प्राधान्येनव
 त्रभासतेतत्राद्गुतरावरसः॥ अंगतयायथा॥ वैषम्यंश्रुतिपंकजात्प्रकटयत्मानं
 दनीरंद्दशोः॥ स्वर्णालंकरणाद्यनक्तिपुलकोवैधर्म्यमंगश्रियः॥ तस्यानूपरपच
 रागमहसः॥ पादारविंदश्रियोभेदंसितमेववक्तिकिमंतः॥ शिल्पंविधेर्वर्ण्यतां॥ ११
 प्राधान्येनयथा॥ विनासायंकोयं समुदयति सौरभसुभगः॥ किरन्ज्योत्स्नाधारा
 मधिधरिणिभारापरिवृटः॥ धनुर्धत्तेस्मारंतिरयतिविहारंनतमसांनिगतं
 कःपंकैरुहयुगलमंकैरुदयति॥ १२॥ इतिभाचुदत्तविरचितायोरसतरंगिणां
 स्थायीभावनिरूपणेनामप्रथमस्तरंगः॥ १॥ अथविभावानिरूप्यंते विशेषेण
 भावयंतिउत्पादयंतियेरसान्तेविभावाः॥ सचद्विविधः॥ आलंबनविभावोदीप

॥२०॥

॥५॥

यथा

२

नविभावश्चेति॥यमालंब्यरसःउत्पद्यतेसञ्चालंबनविभावः॥योरसमुद्दीपय
तिसंदीपनविभावः॥तत्रालंबनविभावोयथा॥प्राणस्यप्रतिमूर्तिःप्रत्यात्मापु
ण्यलतिकायाः॥अधिदैवतंनयनयोःसाममयाकांक्षिसासैव॥शृंगारस्योद्दीप
नविभावं॥तत्रभरतः॥अस्तुमाल्यालंकारैःप्रियजनगांधर्वकाव्यसेवाभिः॥उ
पवनगमनविहारैःशृंगाररसःसमुद्भवति॥तत्रचंद्रचंद्रनादउहनीयाःय
था॥संध्याशोणवज्रवनिर्काकामिनोःप्रेमनाद्व्यंनोदीभाम्पद्मरविरतंमारि
षःकोपिकालः॥तारापुष्पांजलिर्मिवकिरन्सूचयन्पुष्पकेतोर्नृत्यारंभंप्रविशः
तिसुधादीधितिःसूत्रधारः॥अथहास्यविभावाः॥तत्रभरतः॥विपरीतालंकारैर्वि
कृताचाराभिधानवैषैश्च॥विकृतैरर्थविशेषैर्हसतीतिरसःस्मृतोहासः॥अंगवै

यथा

॥२०॥

॥५॥

मे०

कृत्वादय उहनीयाः यथा केयूरं घर्घरयन् भ्रमयन् मौलिं विवर्तयन् नादं नेत्रां च स्तं
 चपलयन् नटयति मायाशिशुः छायां ॥ करुणारसस्य विभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ इष्ट
 जनस्य विनाशाच्छापात् क्लेशाच्च बंधनव्यसनात् ॥ एतैरर्थविशेषैः करुणारसः
 समुद्भवति ॥ बंधुदारिद्र्यादय उहनीयाः ॥ यथा ॥ तां पश्यतो भुजगापाशनिबद्धदे
 हं मर्द्याप्यैव सूबो न बहिः प्रयांति ॥ नेत्रे निमीलयसि पश्यसि नैव तावदास्मि
 मदीयमिति लक्ष्मण युक्तमैव ॥ रौद्रविभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ आयुधखड्गाभिजवा
 द्वैकतभेदाद्विदारणाच्चैव ॥ संग्रामसंभवार्थादभ्यसंजायते रौद्रः ॥ वैरिदर्शनाद
 यो निर्भर्त्सनादय उहनीयाः ॥ यथा ॥ लचंतीति मिरद्यति कृतवती प्रत्यर्थं चक्र
 व्यथा मे मा भर्गव तावकी विजयते निस्त्रिंशधारा निशा ॥ युद्धकुद्विपक्षपक्षवि

॥२. त॥

॥६॥

दलकुंभीद्रकुंभस्थलभ्रस्य नौक्तिककैतवेन परितस्तारावलीवर्षति ॥ वीरस्य विभावाः
तत्र भरतः ॥ उत्साहाध्यवसाहादविषादितादविस्मयान्मोहात् ॥ विविधादर्थविशेषा
द्विरसौ नाम संभवति ॥ विजयबलादय उहनीयाः ॥ यथा ॥ लंकाधिपः संवतिशं
कनीयो जंघुसिदंभाय हवाहुवीर्यः ॥ इत्यलपंतं हनुमंतं मेव रामः स्मितैरुत्तरयां
चकार ॥ दानवीरस्य विभावाः ॥ यथा ॥ वपुषा विजयं वहंति केचिद्वचसा केपि चरंति
चाहचर्या ॥ अतिथौ समुपागते सपयर्णपुलकैः पल्लवयंति केपि संतः ॥ दयावीरस्य
विभावाः ॥ यथा ॥ कथंमविरलजाग्रद्वक्तिभाजो निशायांतमसिंदुरवगाहे प्राणिनो
वीक्षणीयाः ॥ इति किमु समुद्वेच दीपलेखाभिरामद्युतिं मुरारिः को सुभंसंबभारं
ननु खनिष्टः उत्साहः कथमुदीपनविभावो भवेदिति चेत्सत्यं ॥ उदीपनविभावो जा

मुरसि

॥राम॥

॥६॥

7
यमानगमकः सचस्वनिष्टः परनिष्टोवेति न कश्चिद्विशेषः ॥ अनुभावस्तु स्वनिष्टगम
कः तस्यानुभायकत्वेन पक्षवृत्तिवन्नियमादिति ॥ ननु दयावीरः कथं करणरस ए
व नां स भवति ॥ निरर्थिपरदुःखप्रहाणे दया सा च करणया विना न संभवतीति
चेत् न करणरसस्य स्याद्विभावः शोकः ॥ दयावीरस्य स्याद्विभाव उत्साह इति स्याद्वि
भेदेन भेदात् ॥ ननु दयावीरे करणरसप्रतीतेः का गतिरिति चेत् सत्यं ॥ करणया विना
दयावीरस्य न भवदितितत्र करणया अनुभावकत्वमिति ॥ भयानकस्य विभावाः
तत्र भरतः विकृतरवसत्त्वदर्शनसंग्रामारण्यशृङ्गगमनात् ॥ गुरुरपयो रपरा
धा कृतकं भयानको ज्ञेयः ॥ घाटिकां बंधवेधनश्च वणशमशानदर्शनादय उहनी
याः ॥ यथा उद्यत्कांतिकटोरके सरदलत्पाद्योदरप्रसवलद्विद्युद्दीधितिकोचनीकृत

॥२०॥ त०॥

॥७॥

जगन्निःशेषं मीधरः स्फूर्जत्कंठनिनादभिन्नवसुधामार्गप्रविष्टिजप्रौढाशीर्व
चनप्रदक्षितवलिर्वालोकिमायाहरिः ॥ वीभत्सस्यविभावाः ॥ तत्रभरतः ॥ अनभि
मतदर्शनेनचगंधरसस्पर्शशब्दोषैश्च ॥ उद्देजनैश्चबहुभिर्वीभत्सरसः समु
द्भवति ॥ अहद्यवसूनांस्मरणश्रवणादयउहनीयाः ॥ यथा ॥ योधानांमधरैरंशो
कपुष्पैर्नत्रैर्मितैरंबुजैर्दत्तैर्कुंददलैः करैः सरसिजैः संपाद्यपुष्पांजलिं ॥ जिह्मि
वर्णयुगंविधायकरिणोरक्तावसिक्तांगकैः प्रेतानांबदुभिः पुरः पुरभिदोनत्पं
समारभ्यते ॥ अद्भुतविभावाः ॥ तत्रभरतः ॥ यत्ततिशयार्थयुक्तंवाक्यंशिल्पंचकर्म
रूपं च ॥ तत्संबद्धैरर्थैरसोद्भूतानामसंभवति ॥ मायेंद्रजालादयउहनीयाः ॥ यथा ॥
उहामोहाममह्यस्य तिभटदलद्वयजाग्रत्प्रभावः सोयेंदेवोभवतुनरहरिस्ता

राम
७

रिताशेषलोकः **वस्य** प्रौढप्रतापोद्भूतविकटसटाकेटिभिः पाटितानां मंत्राण्ये
 भोधराणो वहिरिर्वनिरगुर्विद्युतांकेतवेन **इंद्र** जालं यथा **वोसि** प्रंगणसीमि
 संध्यकिरणं विसीर्य विलाचलं धातैः कर्मण पांशुभिस्त्रिजैतीनेत्राणि संमोह
 यन् **तारा** शौक्तिकमौक्तिकानि विहगश्रेणीरबधयना जीजीकृत्य वहिः करोति व
 दनात्पंचाशुगोमायिकः **इति** भानुदत्तविरचितायां रसतरंगिण्यां विभावनिर
 पणं नाम द्वितीयस्तरंगः **२॥** अथानुभावानिरूप्यंते **ये** रसान् अनुभावयंति
 रसतो नयंतिते **नु** भावाः कटाक्षादयः **कर**णत्वेन अनुभावकता **कर**णत्वे च
 पलायेगव्यवधेदेन संबधित्वं **ननु** रसे कथमनुभावकापेक्षेति चेत्सत्यं
 स्याद्विभावः परिपूर्णरसः तस्य चांतरत्वात् **ताप** केन विना कथं ज्ञानमित्यनु
 भावकस्यापेक्षणीयत्वात् **ननु** कटाक्षादयः कथमुद्दीपनविभावान् भवंति ॥

र. त.

७

जगन्निःशेषं मीधरः स्फूर्जत्कण्ठनिनादभिन्नवसुधामार्गप्रविष्टिजप्रौढाशीर्व
चनप्रदर्षितवलिर्व्यालोकिमायाहरिः वीभत्सस्यविभावाः तत्रभरतः अनभि
मतदर्शनेनचगंधरसस्पर्शशब्दोपैश्वर्य उद्देजनैश्चबहुभिर्वीभत्सरसः समु
द्रवति अहद्यवस्तूनां स्मरणश्रवणादय उहनीयाः यथा योधानां मधुरैरंशो
कपुष्पैर्नत्रैर्सितैरंबुजैर्दत्तैर्कुंददलैः करैः सरसिजैः संपाद्यपुष्पांजलिं जिह्वां
वर्णयुगं विधाय करिणोरक्तावसिक्तांगकैः प्रेतानां बटुभिः पुरः पुरभिदोनत्पं
समारभ्यते अद्भुतविभावाः तत्रभरतः यत्ततिशयार्थयुक्तं वाक्यं शिल्पं च कर्म
रूपं च तत्संबद्धैरर्थैरसोद्भूतेनामसंभवति मायेन्द्रजालादय उहनीयाः यथा
उद्दामोद्दाममर्द्वत्स तिभटदल दग्गजाग्रत्यभावः सौयंदेवो भव तु नरहरिस्ता

नो

मुदेवो

राम

७

रिताशेषलोकः तस्य प्रौढप्रतापोऽटविकटसटाकोटिभिः पाटितानां मंत्राण्ये
 भोधराणां वहिरिव निरगुर्विद्युतां कैतवेन ॥ इन्द्रजालं यथा ॥ बोधिप्रणालीमि
 संध्यकिरणं विसीर्य वेलां चलं ध्योतैः कर्मणा पांशुभिस्त्रिजैतो नेत्राणि संमोह
 यन् ॥ ताराशैतिकमौक्तिकानि विहगश्रेणीरबधयना जीजीव्यवहिः करोति त्व
 दनात्पंचाष्टगोमायिकः ॥ इति भानुदत्तविरचितायां रसतरंगिण्यो विभावनिर्
 ण्णनामद्वितीयस्तरंगः ॥ २ ॥ अथातुभावानिर्णयंते ॥ ये रसान् अनुभावयंति
 रसतो नयंति तेऽनुभावाः कदात्तादयः ॥ कारणत्वेन अनुभावकता ॥ कारणत्वे च
 फलायोग्यवच्छेदेन संबन्धित्वं ॥ ननु रसे कथमनुभावकापेक्षेति चेत्सत्यं
 स्याद्विभावः परिपूर्णरसः तस्य चांतरत्वात् ॥ सापकेन विना कथं ज्ञानमित्यनु
 भावकस्यापेक्षणीयत्वात् ॥ ननु कदात्तादयः कथमुद्दीपनविभावान् भवन्ति ॥

॥२०॥

॥८॥

दृष्टे कटाक्षदौ कामिनो मनोविकारः परिपूर्णो भवति अत्रुभवसिद्धमपनेतुमशक्य
त्वात् किंच प्राचीनसंमतिरपि ॥ इषद्वक्तिपत्तपंक्तिभिरनाकृतस्मितैर्वीक्षितै
रेतैरेवतवाघसुंदरि करकोडेजगद्धर्तते ॥ अंतःपांशुलहेमकेतकदलद्वोणीदुरा
पश्रियोदोर्मूलस्य विभावनदिह पुनः कूरे किमाकांक्षसि ॥ १ ॥ दूसादय इति चेत्स
त्यं कटाक्षदीनां करणत्वेनानुभावकत्वं विषयत्वेनोद्दीपनविभावा इति ॥ सचानु
भावः कायिकमानसाहार्यसात्विकभेदात् चतुर्धा ॥ कायकाभुजक्षोपादयः मान
साप्रमोदादयः ॥ नाद्ये चतुर्भुजत्वज्ञानादयः आहार्याः ॥ सात्विकारोमांचादयः ॥ शृंगा
रस्यानुभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ नयनवदनप्रसादेः स्मितमधरवचो धृतिप्रमोदै
श्च ॥ विविधैरंगविकारैस्तस्याभिनयः प्रयोक्तव्याः ॥ कटाक्षभुजाक्षोपादय ऊह
नीयाः ॥ दया मुक्ताहारंस्तनकलशयोः कर्णयोः कर्णिकारं मौलौ मालापरिभ

॥राम॥

॥८॥

वभयादेवदूरन्यवारि ॥ दृष्टेभीष्टेसमजनिपुनः सुभूवेभूषणायवातर्वातप्रचलकमलश्रे
 हदत्तः कटाक्षः ॥ २ ॥ हास्यानुभावाः तत्रभरतः ॥ विहृताकारैर्वाक्पेरंगविकारैश्चविहृत
 वेष्टैश्च ॥ हास्यंजनयेद्यस्मात्तस्मात्तत्तेयोरसोहास्यः ॥ ओषाधरविवर्णदर्शननासाक
 पोलस्यंददृष्टिवाकोषकुंचनादयऊहनीयाः ॥ यथा ॥ पात्रीकृत्यकपालमंडलमिदं
 पीयूषभानोः कलांवर्त्तीकृत्यफणामणिंफणपतेः संपाद्यतस्मिन्शिखं ॥ सायंदीप
 विधिंवितचतिशिशौमंदं हसंत्तातया किंचित्कुंचदपांगभंगकुटिलादृष्टिः समासे
 पिता ॥ ३ ॥ करुणारसस्यानुभावाः तत्रभरतः ॥ निःश्वसितेनचरुदितैर्मोहप्रलाप
 परिदेवनैश्च ॥ अभिनेयः करुणारस्योदेहाभिधातादिभिश्चैव ॥ मुखशोषप्रलापवैवर्ण्य
 दयऊहनीयाः ॥ यथा ॥ तातेनिर्गच्छतिगणपतौनाकमद्यापितस्यावाचांदेव्यास्पज
 तिनशिथिलंकंकनैवदोमोः ॥ यथा ॥ दीर्घाभवति कुचयोर्नापिपाटीरपंकोनेत्रेनिर्यत्य

॥र.त.॥

॥८॥

यस्मिन्पुनः कञ्जलंस्थेयमेति ॥ ४ ॥ रौद्रानुभावास्तत्रभरतः ॥ नानाग्रहरणसंकुलशिर
सः कंयैः कराग्रनिषेधैः ॥ घोरैरर्थविशेषैस्तस्याभिनयः प्रयोक्तव्यः ॥ भकुटीदंतोष्णी
उनादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ ये ये भीमेन बद्ध भकुटिघनरवंदंतनिष्पीडितोष्णवित्तिज्ञा
वोमि विंधाचलचटुलचमत्कारभाजः करीडाः ॥ तेषां तेषां कपोलादिव भयविध
ताकाचिदुड्डीयलग्नाविंबपीयूषभानोर्मधकरपटलीलांश्च न स्पृष्टेन ॥ ५ ॥ वीर
रसस्यानुभावास्तत्रभरतः ॥ शौर्यैर्वीर्यैर्धैर्यैर् ॥ उत्साहपराक्रमप्रभावैश्च ॥ वाक्पैरा
क्षेपकतैर्वीररसः सम्प्रगभिनेयः ॥ ननु प्रतीद्वियस्य रसस्य ज्ञापकाः शरीरधर्माः
भवितुमर्हन्ति ॥ अत्र एव सर्वत्र उक्ताः ॥ तथा धैर्यौ ॥ साहौवानशरीरधर्मौ इति चेत्स
त्वं धैर्यपदेन वांचल्याभाव उक्तः ॥ उत्साहपदेनाश्रुपुलकादयो लक्षिताः ॥ यद्वा ॥ अ
नुभावश्चतुर्विधस्तत्र मानसोऽप्यनुभाव उक्तः ॥ स च ज्ञायमान एव गमकः स च मानस

॥राम॥

॥८॥

ऐंद्रियकश्चेतिनविशेषः विनयवत्तादयः जहनीयाः ॥ युद्धवीरस्यानुभावोयथा ॥ अ
 ग्रेवासवजित्समग्रसमरव्यापारदीक्षागुरुः पार्श्वतस्यविपक्षपक्षदमनक्रीडाधनो
 रावणः ॥ इत्थं जल्पति सर्वतः परिजने संध्यास्मृतिं कुर्वतः श्रीरामस्य नकुंभकस्य व
 पने क्षमः सकोपि त्रमः ॥ ६ ॥ दयावीरानुभावोयथा ॥ ध्यांतसोमधरे जगद्भयकरे पा
 योदरे वर्षति कोडव्याकुलवत्सगोकुलदयादीने क्षणः केशवः ॥ हस्तन्यस्तमहीध
 रच्युतिधियानैवांगुलीपल्लवैः स्रस्तं वेणुमुरीकरोति नतनोः स्रस्तं वहत्यंशुकं ॥
 दानवीरानुभावोयथा ॥ औदास्यं न विधेहि गच्छ न शृणु संवीत्यमृद्वाजनं याचे किं
 कुर्वंतमेतदखिलं कौत्सक्षणे क्षम्यतां ॥ दासश्चेदहमस्मि चेदहमस्मि ते सर्वे वसंग
 त्वं तां स्वर्णं चेद्गुरुदक्षिणाधनपते रानीयसं पाद्यते ॥ ८ ॥ भयानकस्यानुभावास्तत्र
 भरतः करचरणनेत्रमस्तकसर्वांगेषु प्रकंपनैश्च ॥ शुषौष्ठतालुकं हर्भयानको

॥ २. त ॥

॥ १० ॥

नित्यमभिधेयः रोमांचवदनवैवर्ण्यस्वरभेदादयउहनीयाः यथा ॥ व्यस्तस्वस्ततृणा
वलीठवदनव्याकीर्णफेनोच्चयंकाकुव्याकुलघोरघर्घरवस्फारीभवलोचनं ॥ कं
पप्रखलदंघ्रिवामनतनुश्चासोर्मिनुन्नाधरंविस्तीर्णभुजगस्पवक्रकुहरेक
स्वस्यावःस्थिताः ॥ ९ ॥ वीभत्सस्यानुभावस्तत्रभरतः ॥ श्रानननेत्रविघूर्णनलो
ननासापुंराष्टादनेनैव ॥ अयत्तपादपतनैर्वीभत्सः सम्पगभिनेयः ॥ सर्वांगसं
हारंष्टीवनादयउहनीयाः यथा ॥ कपटहरेर्मुखकुहरेविस्तीर्णवीक्ष्यदिनकरं
लक्ष्मीः ॥ हतदैत्यपललकवलभ्रांतामुखमंशुकं पिदधे ॥ १० ॥ अद्भुतानुभावास्तत्र
भरतः ॥ परुषग्रहणोद्घासैर्हाहाकारैश्चसाधवादैश्च ॥ वेपथुगद्गदवचनैःस्वर
भेदैरभिनयस्तस्य ॥ निर्निमेषप्रेक्षणरोमांचादयउहनीयाः यथा ॥ पांडवंवी
क्ष्यदोर्दंडरवंडितागतिमंडलं ॥ अद्यापिनाकिनानेत्रेनिमेषानैवजायति ॥ ११ ॥ इति

॥ राम ॥

॥ १० ॥

भानुदत्तविरचितायोरसतरंगिण्यनुभावनिर्हपिणोनामतृतीयस्तरंगः ३ अथसा
त्त्विकभावनिरूप्यते तत्रभरतः ॥ स्तंभःस्वेदोद्यरोमांचस्वरभंगोद्यवेपथुः वैवर्ण्यमश्रु
प्रलपदस्यष्टौसात्त्विकामताः ॥ नन्वस्यसात्त्विकत्वकथंयमिचारित्वंनकुतः सकल
रससाधारण्यदितिचेत् ॥ अत्रकेचित्सत्त्वंनामपरगतदुःस्वभावनायामत्यंतानुकूल
त्वत्वंतेनसत्त्वेनधृताःसात्त्विकाःइतिव्यभिचारित्वमनादृत्यसात्त्विकत्वव्यपदेश
इतितन्न ॥ निर्वेदस्मृतिधृतिप्रभृतीनामपिसात्त्विकव्यपदेशापत्तेः ॥ नचपरगतदुः
स्वभावनायामष्टावेतेसमुत्पद्यंतइत्यनुकूलशब्दार्थः ॥ अतएवसात्त्विकमन्येषामि
तिवाच्यं ॥ निर्वेदादेरपिपरदुःस्वभावनायामप्युपपत्तेरिति ॥ अत्रेदंप्रतिभाति ॥ सत्त्व
शब्दस्यप्राणवाचकत्वात् ॥ अत्रसत्त्वंजीवशरीरंतस्यधर्माःसात्त्विकाः ॥ तथाचशरीरा
भावाःस्तंभादयः सात्त्विकाभावास्त्यभिधीयंते ॥ अथायिनोव्यभिचारिणश्चभावाश्चोत

॥र.त.॥

॥१॥

रतयानशरीरधर्मोऽति॥ शरीरधर्मत्वे सति गतिनिरोधः संभः न च निद्रापस्मारादाव
तिव्याप्तिः शरीरधर्मपदेन तेषां व्यावर्तनात् प्रलयभावे तु चेष्टानिरोधो न तु गतिनि
रोधः अस्य विभावाः हर्षरागभयदुःखविषादविस्मयक्रोधाः यथा ॥ श्रोणीपीनतरात
नुः कशतराभूमीधरात्पीवरावक्षोजस्य तटीकुतो निजकुटीमातर्मयागम्यतां ॥ इत्युद्वा
यकदं वकुंजनिकटे निर्विश्वमंदस्मितंगोविंदं समुदीत्यपत्सलदृशा संभस्तिरोधी
यते ॥ १ ॥ वपुषिसलिलोद्गमः स्वेदस्तस्य विभावाः मनस्तापहर्षलज्जाक्रोधभयश्रमपी
डाघातमूर्च्छा यथा ॥ कांते तव कुचप्रांते राजते स्वेदविंदवः ॥ हृष्यतामदने नैव कृताकु
मुमवृष्टयः ॥ २ ॥ विकारसमुत्परो मोक्षानं रोमांचः अस्य विभावाः शीतालिंगनहर्षभय
क्रोधाः यथा ॥ वकुलमुकुलकोषे रोषनिर्यन्मधकरकूजितभाजि कुंजभूमौ ॥ पुलक
यतिकपोलपालिमालिस्मितसुभगः कथमद्य नंदसूनुः ॥ ३ ॥ गद्गदत्वप्रयोजकीभूत

॥राम॥

॥१॥

त्वरस्वभाववैजात्यंस्वरभंगाः॥ अस्य विभावाः क्रोधभयहर्षमहाः॥ यथा व्यक्तिः स्यात्स्वरभे
 दस्य कोपादुक्लिक्रियेत चेत्॥ इति पत्युः पुरोराधामौनमाधायतिष्ठति॥ ४॥ भावत्वे सति
 शरीरस्यंदोवेद्युः॥ भावत्वे सतीति विशेषणत्सूचकस्यंदादौ नातिव्याप्तिः शरीर
 यदं चेष्टाश्रयमात्रपरं तेन शरीरावयवकंपेनाव्याप्तिः॥ अस्य विभावाः प्राणिगुण
 हर्षभीत्यादयः॥ यथा कथय कथमुरोजदामहे तोर्यदुपतिरेषचिनोतिचंपकानि
 भवतिकरतलेयदस्य कंपः प्रियसरिविमत्स्मृतिरेवमत्स्यपत्नी॥ ५॥ विकारप्रभव
 प्रकृतवर्णान्यथाभावोवैवर्ण्यं॥ अस्य विभावाः मोहभयक्रोधशीततापश्रमाः॥ यथा
 कुकुटे कुर्वतिष्काणमाननं स्निष्टयोस्तयोः॥ दिवाकरकराक्रांतं शशिकांतिमिवा
 दधौ॥ ६॥ विकारजनितमक्षिमलिलमश्रुः॥ अस्य विभावाः हर्षमर्षधूमभयशोक
 जंभाशीतनिर्निमेषप्रेक्षणानि॥ यथा विसृजविसृजचित्तदुःखधारामयमुपकंठ

॥ २. त. ॥

॥ १२ ॥

मुपागतो मुकुंदः ॥ इति कथयति मय्युविंदुरक्षोः निपतति वत्सिपत्सलायता स्याः
७ शरीरत्वे सति चेष्टानिरोधः प्रलयः ॥ शरीरत्वे सति इति विशेषणतः निद्रादौ ना
तिष्ठासिः ॥ संभादयः शरीरधर्माः ॥ तेषां साहचर्यकथनेन प्रलयोऽपि शरीरधर्मा एव
तेनात्र चेष्टापदेन शरीरचेष्टे वाभिमतता ॥ मनसस्तु कर्मन तु चेष्टा ॥ अतएव चेष्टा
अयः शरीरमिति शास्त्रलक्षणं ॥ यथा ॥ नो बक्रं न मितं धृतं न च शिरो व्यावर्तितं
नो वपुर्वा सो न स्पृथ्यमाहतं निगदितं नो वानिषेधातरं ॥ शोणं नापि विलोचनं वि
रचितं क्रीडा कलाकातरं चेतः केवलमानने मधुरिपो र्वापरितं राधया ॥ ८ ॥ जं
भावनवमः सात्विको भावश्चेति प्रतिभाति ॥ उजं भावनमुल्लसत्कुचयुगं स्थिद्यत्कपो
लस्थलमितादौ शृंगारतिलकादौ सात्विकभावसमानाधिकरणदर्शनात् ॥ न च
साभावानुभावश्चेति विपरीतमेव किं न स्यात् ॥ सत्यनुभवत्वे भावत्वाविरोधात् ॥ पुन

॥ राम ॥

॥ १२ ॥

कादीनांतथाहृत्वात् नचांगाकृष्टनेत्रमर्दनादीनामपिभावत्वापत्तिः तेषांभावलक्ष-
 णाभावात् रसानुकूलोविकाररतितस्यलक्षणं अंगाकृष्टादयो नविकाराः किंतु
 शरीरवेषाप्रत्यक्षसिद्धमेतत् अंगाकृष्टिरत्तिमर्दनंवापुरषैरिष्टयाविधीयतेत्यज-
 तेच जंभाचविकारादेवभवति तन्निवृत्तौचनिवर्ततेच यथा आधायमानंरहसि
 स्थितायाः संभाव्यजंभामचलात्माजाया चूटूत्कृतिंस्मेरमुखेभदेशः करंगुलीभिः क-
 लयांचकार ॥ ८ ॥ इतिभानुदत्तविरचितायोरसतरंगिणोमात्विकभावनिरूपणं
 नामचतुर्थस्तरंगः ॥ ४ ॥ अथव्यभिचारिभावानिरूप्यते तत्रभरतः निर्वेदग्लानि-
 शंकारवास्तथासूयामदश्चमाः आलस्यंचैवदैत्यंचचिंतामोहः स्मृतिर्धृतिः ॥ १ ॥ बीडा
 चपलताहर्षश्चावेगोजडतातथा गर्वोविषादउत्सुकंनिद्रापस्मारएवच ॥ २ ॥ सुप्ति-
 विवोधोमर्षश्चाप्यवहिस्यमदोयता मतिर्याधिसथोन्मादस्तथामरणमेवच ॥ ३ ॥ त्रास

॥२.त.॥

॥१३॥

श्रैववितर्कश्चविज्ञेयाव्यभिचारिणः॥ त्रयस्त्रिंशदमीभावाः प्रयान्तिरसताममी॥४॥ इत
स्ततो रसेषु संचारित्वं प्रनेकरसनिष्ठत्वं॥ प्रनेकरसव्याप्यत्वं वा व्यभिचारित्वं॥ न च रोमा
चादावतिव्याप्तिः॥ तेषामपि संग्राह्यत्वात्॥ ते च भावाः शरीराव्यभिचारिणः॥ राते चांतरा
व्यभिचारिण इत्यां सुविशेषः॥ ननु निर्वेदादेः स्थायित्वं व्यभिचारित्वं च कथमिति चे
त्॥ रसपर्यंतस्थायित्वमितस्ततो गामित्वं चोपाधिभेदमादायो भयसंभवात्॥ स्वाव
मानं निर्वेदः॥ संसारहेयत्वबुद्धिर्वा॥ तत्र विभावाः॥ तत्त्वज्ञानादयो जिहीर्षादयो अनुभा
वाः॥ स्वेदप्रकाशविंताश्रपातादयः॥ यथा॥ तोणीपर्यटनं श्रमायविदुषां वा रायवि
द्यार्जितामानध्वंसनहेतवे परिचितास्ते स्ते धराधीश्वराः॥ विष्णोषाय सरोजसुंदरद
शामास्येकतादृष्टयः॥ कुतानेन मया प्रयागनगरे नाराधित नारायणः॥१॥ ग्लानिनिर्व
लतानिः सहतावा॥ तत्र विभावाः॥ रसायासतद्वत्तथादयः॥ अनुभावाः॥ निर्व्यापारादयः॥

॥राम॥

॥१३॥

न

यथा आहर्त्ते पुनरीक्षणाय गिरः कंठादहिः निःसृता शेषाश्चैष विधिं विधातुमपि वानैवोन्न
ता दोह्येता प्रातस्तस्य मया स्याद्यति हरौ चंडाश्रु चंडात पक्षिष्टृष्णिष्टकुरंग भंगुर
रचस्तस्याः स्थिता दृष्टयः॥२॥ उक्तकोटिकानि एप्रतिसंधाने इष्टहा निविचारो वा शं
का तत्र दुर्नयपरकूरतादयो बिभावाः अनुभावाः कंपक्रिया प्रक्षादनादयः यथा
एते चित्रविरोचनागुरुजना जिह्वाग्रदोषाः खलाः पौराकूरवचः प्रपंचयशसिश्चश्च
चक्षश्चाः किंस्यादिभ्य मनर्थबीजमसक्त्यं चित्तवतो रहे स्फूर्जा किं शुक्लामबा
मनय नानिःश्चस्य वित्त्यस्य ति॥३॥ परोत्कर्षो सहिस्मुता परनिष्ठ विकीर्षा वाग्प्रस
या तत्र विभावाः मनुदौर्जन्यादयः अनुभावाः कोपवेष्टा दोषोद्भावनादयः यथा
हरशिरसिमयाप्पलब्धवासे निवसतिकापिकलानुवारमानोः॥ इति लिखिते
विधेतुदस्य मूर्ति प्रतिभवनं प्रतिभूधरंभवानी॥४॥ हर्षोत्कर्षो मदः दुःखा संभिन्न

॥ २. त. ॥
॥ २४ ॥

सुखानुभवउत्कर्षः॥ तत्रविभावाः॥ पानंमनुभावः॥ उत्तमानोनिद्रा॥ मध्यमानोहसितं
अधमानोरोदनं॥ इन्द्रियसंमोहोनिद्रा॥ तस्याद्रिन्द्रियसंमोहननयनघूर्णनसाम्येन
निद्रैवनिद्रा॥ नचहर्षेभ्यमभिचारिभावेतिव्याप्तिः॥ तत्रहर्षमात्रसत्त्वत्वात्॥ नतुतत्रो
त्कर्षनिष्ठोजातिविशेषः॥ किंच॥ तत्रमनेभ्योहः॥ प्रवचमनःप्रसादइतिस्वरूपभे
दात्॥ तत्रनिद्रारोदनादयोनुभावाः॥ इत्यनुभवाभेदाच्च॥ ननु॥ तिष्ठतिष्ठदाणंमूढ
मध्यावत्पिवाप्सहं इत्यादौवीररसेपिमदोदृष्टोस्ति॥ तत्रनिद्रारोदनंवाकथम
नुभावो॥ नहिरोदितिनिद्रातिसंयतियोधवेतिचेत्तत्सत्यंरसभेदेनानुभावभेदः
शृंगारेतेष्वनुभावाः॥ वीरेनयनारुण्यचमत्कारादयः॥ सामान्येचमदेननयनघूर्
णनवचनखलनादयश्चेति॥ यथा॥ रसनारसयत्यसौमधस्वयमस्माकमनर्थ
कंजनुः॥ इतितत्रसमस्तमिन्द्रियंप्रतिविंवस्यमिषेणमज्जति॥ ५॥ प्रायासप्रभवः॥

॥ राम ॥
॥ २४ ॥

राभवः श्रमः तत्र विभावाः रत्यध्वगत्यादयः अनुभावाः स्वेदादयः यथा सरामचंद्रं
 हनिर्गतायाः स्वेदांबुससिक्तपयोधरायाः श्रपांगपातैः मिथिलात्मजायाः श्रमान-
 शेषानुशिथिलीचकार ॥ ६ ॥ उत्थानाद्यक्षमत्वमालस्यं विभावाः गर्भादयो अनुभावाः
 कृपाकातर्यादयो यथा हरं हरं तं स्तनहारयष्टिं करेण रोहुं न शशाकतावत् गिरेः सु-
 तागर्भवती बिहस्यद्गुंचलं कातरयांचकार ॥ ७ ॥ दुःखावस्था दुःखान्तिरेकोवादैर्न्य-
 श्रनौ जलमिति केचित् तन्न तस्य बहिर्विषयत्वेन तदनुमायकत्वात् विभावाः
 विरहदारिद्र्यादयः अनुभावाः भयक्लेशकृत्पिपासापीडादयः यथा तातचरण-
 नां श्वंसेकुंतलमालिकास्तनतरोत्संगेलवंगस्वजोमाद्यन्मथकुंजारेद्रदशन-
 प्रांते विलग्नं मनः किंचान्यद्विरहानलेन सरसं संदह्यमानं वपुर्गंडे पांडिमकैत-
 वेन सुतनोः फेनोच्चयं पुंचति ॥ ८ ॥ चिंता ध्यानं ध्ये चिंतायामित्यनुशासनात् ध्या

॥२॥ न॥

॥२५॥ राज

नंचनस्मरणात्मकं स्मृतिभावस्याग्रेष्ठत्वेन निरूपणात् किंतु चित्तैकाग्रता इष्टानां हि
प्रभतयो विभावाः ॥ अनुभावास्तापवैवर्ण्यवाष्पसादयः ॥ यथा ॥ शंभुं ध्यायसि शै
लंतनये किं किं न जानीमहे ॥ तस्यैवास्ति तनूनपादिवत नौतापः समुन्मीलति ॥ अस्मि
रश्मिषेण गच्छति वहिर्गंगातरंगावलिः पांडिप्तः कपटेन चंद्रकलिकाकांतिः समु
जंभति ॥ ८ ॥ मोहो वैचित्यं मुहू वैचित्ये ॥ धातोर्मोहनं मोह इति भावव्युत्पन्नो मोहशब्दः
वैचित्यं कार्यकार्यपरिच्छेदः ॥ विभावाभीत्यावेगानुचिंतनादयः ॥ अनुभावाः संभवात्
मूर्च्छाघूर्णनादर्शनविस्मरणादयः ॥ यथा ॥ अंतःस्मेरमुवर्णकेतकदलद्रोणद्युतिं द्रो
हिणीलक्ष्मीवीक्ष्य समुद्यद्विंदुबदनोत्तीरो बुधेरस्थितां ॥ शंभुः संभशताकुलः शतमखः
कर्त्तव्यमूढेन्द्रियः सोष्यजातभुजंगपाशयतनौ जातस्त्रिलोकीपतिः ॥ १० ॥ संस्कारजन्य
ज्ञानं स्मृतिः संस्कारजन्यं ज्ञानं प्रत्यभिज्ञारूपं स्मरणरूपं च ॥ संस्कारजन्यत्वेनोभयसंग्र

॥ राम ॥

॥ २५ ॥

हः प्रत्ययाप्रत्यभिज्ञाः एव भावत्वापत्तेः संस्कारोद्बोधकसदृशा दृष्टिचिन्तादयः विभा
 समु वाः अनुभावाः भूजयनादयः प्रत्यभिज्ञायथा कालिंदीसरसः समेत्यनभसः को
 डेपरिक्रीडते चक्रद्वंद्वमिदं सुधाकरकलामाकम्पविस्फूर्जति चंद्रोपि स्मरचापचा
 पलचमत्कारं समालंबते तस्मात्सैव कदंबकुंजकुहरे राधा परिभ्राम्यति ॥ ११ ॥ स्म
 तिर्यथा बदनांबुजलग्न दृष्टिपाते मयि वध्न्यवतंसमंसमूले दरकुंचित
 रि दृष्टिराधिकायाः स्मितकिर्मीतमाननं स्मरामि ॥ १२ ॥ धृतिः संतोषो दुःखेष्पदुःख
 बुद्धिर्वा विभावात्तानशक्तादयो अनुभावाः प्रयग्रभोगादयो यथा भूषाभस्मर
 जांसिवेष्मविपिनं वृद्धो वयोवाहनं चैलं चर्म तथापि मन्मथरिपोर्भोगः किमु भ्र
 म्यति ईशत्वं किमु हीयते किमु महादेवेति नो गीयते किं वा तस्य च देवदेव इति वा
 संज्ञाजनैरुपज्यते ॥ १३ ॥ स्वच्छंदक्रियासंकोचो व्रीडा न च शंका त्रासे वाति व्याप्तिः तत्र

क्रियाविरहावनतुसंकोचः विभावाः दुराचारादयोनुभावाः शिरोनमननयनमुद्रा
 प्रच्छादयः यथा अयोध्यावर्णने भित्तौ भित्तौ प्रतिफलगतं भालसिंदूरविंदुं दृष्ट्वा
 दृष्ट्वा कमलनयनाकेलिदीपभ्रमेण कांते चोत्तरति हरति हरतं लोलमालोकयंती नेत्रे प्र
 छादयति सहसा पाणिपंकेतहेण ॥ २४ ॥ इति रदितरक्रियाकरणं क्रियायाः शीघ्रता
 वाचयति मात्सर्यदेषादयो विभावाः अनुभावा वैरिदर्शनवाक्यारुणादयः य
 था लंकावारिणि सेतुकारिणि रणक्रीडाचमत्कारिणि प्रोठानंदवचः प्रसारिणि पु
 रारामेधनुर्धत्तति जातास्तस्य दशाननस्य समरप्रारंभदेशं स्फुरत्केयूरकृण्णिता
 नुमेयविशिखायाः करश्चेत्ययः ॥ २५ ॥ चेतः प्रसादो हर्षः प्रियदर्शनपुत्रजन्मा
 दयो विभावाः अनुभावाः स्वेदपुलकाश्च सरभेदादयः यथा पुलकितकुचकुंभ
 पालिराधाव्रजति मुकुंदमुखेन्दुदर्शनाय विरचयति नमध्यभंगभीतिगणयति

प्रहारा

॥ राम ॥

॥ २६ ॥

नापि नितं वगौरवाणि ॥ १६ ॥ आकस्मिकेष्टानिष्टोपपातविवर्तः संभ्रमोवाग्वावेगः
 वैरिदर्शनपियश्रवणोत्पातादयो विभावाः ॥ अनुभावास्त्वरशरीरस्वलनविष
 र्यासादयो ॥ यथा ॥ एको वाससि विस्मये सहचरी स्कंधे द्वितीयः करः पश्चाद्गच्छ
 ति चक्षरेकमितरद्वर्तुर्मुखे भ्राम्यति ॥ एकं कंटकविद्धमस्ति चरणं निर्गतुमुत्कं
 ठते चान्यद्वैरिमगीदृशो रघुपतेरालोकसेनाचरान् ॥ १७ ॥ सकलव्यगहाराक्षम
 ज्ञानवत्ताजडता ॥ न च मूर्ख्यपस्मारनिद्रासुखेष्वतिव्याप्तिः ॥ तत्र ज्ञानविरहात् न
 चालस्य भीतित्रासेष्वतिव्याप्तिः ॥ तत्र तत्र कतिपय व्यवहारसत्तात् ॥ इष्टानिष्टद
 र्शनादयो विभावाः ॥ अनुभावाः ॥ अनवभाषणं निर्निमेषप्रेक्षणेष्टानिष्टपरि
 क्षेदादयो ॥ यथा ॥ दुःपारवारिनिधिपारमुदारवीरमागच्छतो हनुमतो हसितं वि
 तेनुः ॥ उद्दीह्य नीरनिधिनीरमधीरवीचिः चित्रार्पिताश्वपुनः कपयो बभूवुः

त. २. त.

॥ २७ ॥

अथानि सर्वाधिकत्वबुद्धिर्वा सर्वस्मिन् न धमबुद्धिर्वा गर्वः विभावाः वलैश्चर्याभिज
नलावणादयः ॥ अनुभावस्तु वता भूवे हित चेष्टित हस्मित पौरुष प्रकाशादयो
यथा परशुरामस्य बाको ॥ निष्पीते कमलोद्भवेन जलधौ गौरीपतेर्गंगया हेतुं हं
तव पुर्ललाटदहने यावत्कृतः प्रक्रमः ॥ तावत्तत्र मया विपक्षनगरी नारीदृशो
भोरहद्वंद्वप्रस्यलदश्चवारिपटलैः स्पृष्टः पयोराशयः ॥ २८ ॥ इष्टसंशयोऽनिष्ट
जितासावाविषादः इष्टपदेन जीवनधनयशः शरीरपुत्रकलत्रादय उक्ताः ॥ वि
भावाः अपराधगमनादयो नुभावाः उत्तमानां सहात्वेषणोपायचिंतनादयो ॥ म
ध्यमानां विमनस्कता ॥ अधमानां ध्यानधावनमुखशेषनिद्रानिश्वासादयो यथा
प्रत्यावृत्त्यदि ब्रजामि भवने वाचां भवेत्प्रचो निर्गन्धामि नि कुंजमेव यदि वा कोवे
दकिं स्यादितः ॥ तिष्ठाम्येव यदि क्वचिद्वनतटे किं जातमेतावता मध्ये वर्त्मकलानि

॥ राम ॥

॥ २७ ॥

धेः समुदयो मातः किमातन्यतां ॥ २० ॥ औत्सुक्यकालासहि सुता ॥ सकलेंद्रियाणां एकदै
 वक्रियारंभो वा ॥ प्रियसंस्मरणदयो विभावाः ॥ अनुभावाः ॥ तं द्वागात्र गौरवादयो ॥ यथा
 प्राद्यः कैरपिकेलिकौतुकमनोरज्यैर्द्वितीयः पुनर्मन्त्रीकेसरचारचंपकनवांभोज
 स्रजंगुफनैः ॥ कांचीकुंडलहारहेमवलयन्यासेस्तृतीयस्ततो नीतः सुंदरिवासरस्य
 चरमो यामः कथं यास्यति ॥ २१ ॥ इतरदिंद्रियमपहाय मनस्त्वचि यदा वर्तते तदा नि
 द्रा भरते नोक्तं ॥ स्वप्नवहनाडिकायां यदि मनो वर्तते तदा स्वप्नादिसंभवः ॥ तत्र वि
 भावाः ॥ स्वभावचिंतालस्य क्लमादयः ॥ अनुभावाः ॥ पार्श्वकर्णभूचलनविभ्रमवचन
 स्वप्नदर्शदयो ॥ यथा ॥ गच्छन्कच्छंतपनदुहतुः पिष्टगुंजावतंसः पश्यन्स्मद्व
 दनमसकृच्चक्षुषाकुंवितेन ॥ स्निग्धापांगः शिथिलचरणः स्तोकविस्पृहा सोदृ
 षः स्वप्ने कमलकलिकामंडनो मेघखंडः ॥ २२ ॥ ग्रहाद्यावेशोः पस्मारः ॥ विभावाः ॥ प्र

॥२०॥

॥२८॥

पावित्र्यशून्यस्थितिधातुवैषम्योत्कटदुःखभयादयोनुभावाः॥कंपकेननिश्वास
भूपतनविपर्यसजिकालोलनादयो॥यथा॥उद्वेलन्नवपल्लवाधरैःपर्यस्त २२
शाखाभुजाःसूर्जकोरकफेणविंदुपटलव्याकीर्णदेहश्रियः॥भ्राम्पङ्गकला
यकुंतलजुषःश्वासानिलोत्कंपिताःशैलं प्रेक्ष्यकपेर्निपातितमपस्मारंदधः
भूधराः॥२३॥मूर्ध्निवैवात्रैवांतर्भवति॥त्वचमप्येहायमनःपुरीततियदिवर्तते
तदासुप्तं॥विभावोनिद्रा॥प्रनुभावोनेत्रनिमीलनप्रलयश्वासोच्छ्वासदयो॥यथा
श्वासोच्छ्वासप्रचलदधरोपांतमामीलितासंकीर्णकुंजैतपनदुहतुःसुप्यतः
श्रीमुरारेरंतःस्मेरंनिभतनिभतंकापिकर्णवतंसं॥क्राचिदोस्मोःकनकबलयं
दाममुस्मातिकाचित्॥२४॥इंद्रियाणंप्रथमप्रकाशोविवोधः॥निद्राष्टेदेविभावा
नुभावाःश्रृंगारकृष्टिजंभाक्षिमर्दनांगुलीमोटनादयः॥यथा॥राधायाःसहसाह

वि

॥राम॥

॥२८॥

शाकुवलयद्वोणीदरिद्रं नभः कुर्वेत्ताः कलकंठकंठनिनदैः सांकेतिकैर्जीगतः ॥ अंग
 कृष्टविवर्तमानवपुषो देवस्य कंसद्विषो लोलापांगतरंगभंगरचिरं नेत्रं बुजं पातु
 नः ॥ २५ ॥ पराहंकारप्रशमनोक्तसमीहामर्षः ॥ विभावाः ॥ अवमानाधिरोपादयो नुभा
 वाः स्वेदशिरः कंपनयनारूपादयो ॥ यथा ॥ अघातानैव भर्तुः सरसि जनयनामस्तु
 सेनासमेतं वध्वालांगूलमूले दशमुखमभितो भूतले भ्रामयामः ॥ शशन्मार्गावलोक
 प्रचलनयनयासीतयासाकमेनालं कामुत्यादपकिं वारधपतिचरणं भोजयोर्योज
 यामः ॥ २६ ॥ आकारव्यवहारसंगोपनमर्षित्यं ॥ विभावाः ॥ वीजाधार्ष्यकौटिल्यगौरवाद
 यो नुभावाः ॥ अन्यथा कुरण ॥ अन्यथा कथनान्यथा प्रेक्षाणादयो ॥ यथा ॥ त्यक्त्वा सद्यविभी
 षणः सगतवान् चरुः सपाथो निधिः किंच नुदति सोपसारणरतः सीतापरित्यज्यतो
 रत्याकर्ण्य मुहुरङ्गस्य वचनं स्मेराननो रावणः मुक्ताशमकरेण कंठसंविधे कीरस्य

॥२०॥

॥१५॥

विन्यस्यति ॥२०॥ उग्रतानिर्दयता ॥ विभावाः ॥ प्रपराधदोषकीर्तनचौर्यदौर्जन्यादयः ॥
अनुभावास्तर्जनताउनादयः ॥ यथा ॥ कोदंडं रणमिन्नभूयति भुजादंडैः प्रचंडं कृतं तं
त्रयाप्रतिपत्तराजरमणीवेणीगुणैर्गुणिता ॥ कूराकारकुटारतारपतनप्रभृष्ट
एद्विपकुधदंतदलैः कृतोस्तिविशिष्यस्तल्लक्ष्यमुदीक्ष्यते ॥२१॥ यथार्थज्ञानं मतिः
विभावाः शास्त्रचिंतनादयोनुभावाः शिष्योपदेशभूतेयकरचालनचतुर्यादयः
यथा ॥ लारीनेत्रपुरीषयोधरघरीक्रीडाकुटीदोस्तरीपाटीरद्वयवर्णनेन कविभिः
मूढैर्दिनं नीयते ॥ गोविंदेति जनार्दनेति जगतां नाथेति कृष्णेति च व्यापारैः सम
यस्तदेकमनसां पुंसां परिक्रामति ॥२२॥ नयविनयानुनयोपदेशोपात्तं भाग्यत्रैवां
तर्भवति ॥ उपदेशो यथा ॥ वसुप्रदेयं खलतो विधेयं मनोनिधेयं चरणे हरस्य ॥ निजं
विधेयं कृतिमिर्विधेयं विधेर्विधेयं विधिरेव वेत्ति ॥२३॥ उपात्तं भोदिविधः प्रणया

॥राम॥

॥१६॥

त्माकोपात्माच प्रणयात्मायथा पाषाणेयदिमार्दवंयदिपयोधाराहुताशोदरेव्याली-
 नांबदनं सुधायदिरवेर्गर्भे हिमानीयदि स्थेमा किंच समीरणेयदितदास्वप्ने भवेत्
 सत्यता किं नाम स्मरभूमिपालभगवान्कोधान्मुधाधावसि ॥३१॥ कोपात्माऽप्रमर्ष
 एवांतर्भवति यथा जनयसिजगदेवदेवदेवाभरणसुधारसशीतलंसुधांशोः
 उरसि बहसि मेतथा पितायं यदुपतिवक्रमखासि किं ब्रवीमि ॥३२॥ ज्वरादिविका-
 रो व्याधिः कुपितधातुभयकामक्लेशादयो विभावाः अनुभावाः दृशोपद्रवादयः
 यथा दातुं स्वीयमनर्घ्यं दीति यदंतस्याः कुरंगीदृशः केयूरं कनकांगुलीयकमिवा-
 नेतुं वहिर्गच्छति ॥ अन्पक्लृप्तमनिवेदयामि किमिति वेणीमिषात्कालियोदृष्टालो-
 चनवारिकालियसरोभ्रांत्यापरिभ्रामति ॥३३॥ विनाविचारमाचारः उन्मादः नचा-
 गम्यागमनेति व्याप्तिः विनाविचारमिति यदेन तद्यावर्तनात् तत्र सुखमुद्देशं न

धि४

॥२.१॥

॥२॥

दंशे विचार एव क्रियान समीचीनाः न्यदेतत् ॥ अथेत्स कारिता उन्मादः इति यस्य मतं तत्रे
दं दूषणं ॥ विभावाः प्रियविप्रिययोगविभवभ्रंशादयो नुभावाः रथालपित रथाहसि
त रथारोदनादयो ॥ यथा ॥ नैषाकापि च कास्त्रिकांच नलतासैवास्त्रिमेराधिका एषा
चेन्नकुतोपि जल्पति तदा संमूर्छिता वर्तते ॥ इत्थं हेतुविचिंत्य सिंचति मुहुर्नीरै रधीरै
दृशोर्वातं व्यातनुते करेण भुजयोराधाय संभाषते ॥ ३४ ॥ प्राणनिष्क्रमणं निधनं ॥ वि
भावानुभावौ स्पष्टौ ॥ यथा ॥ पर्यस्तांघ्रिविकीर्णबाहुपततः संग्रामभ्रमौ भियालंके
शस्य न केशपाशमनिलस्य स्तं समाकांक्षति ॥ उस्मन्नोस्मकरः करं किरतिवावका
रविंदेन वासे स्वेधास्त्रिमिथः कथामपि सुराः प्रवक्तुमातन्वते ॥ ३५ ॥ मनोविहोभः ॥
त्रासः तथा च ॥ विचारोत्थामनः होभो भीतिराकस्मिकमनः होभः त्रासः इति वि
होभे नैव द्वयोरप्येकत्वेनोपग्रहः ॥ विभावाः घोरस्वनश्रवणघोरसत्त्वदर्शनादयः

॥राम॥

॥२॥

अनुभावाः स्तम्भस्वरभेदरोमांचस्वस्तगात्रगौरवादयो यथा एवानोहरिनामरामव
 दनादिंद्रस्पशंकावहनकुर्वन्कातरमाननंसभगवान्मैत्राकभूमीधरः कुंचतिप
 क्षतिभुग्नितश्रुतिकृतप्रत्यंगचोलावृतित्यक्त्याहतिमिंधपंककुहरेनिर्मंकुमा
 कांक्षति ३६ विरांचरोवितर्कः विभावाः विप्रतिपत्तिसंशयसाधकबाधकसमुद्भा
 वनादयः अनुभावाः शिरःकंपभ्रचलनादयः वितर्कश्चतुर्द्वा विचारात्मासंशयात्मा
 अनुधवसायात्मा विप्रतिपत्त्यात्मा उक्तटकोटिकः संशयः प्रत्येकमुदाहरणानि
 कालिंदीविलुटत्कटोरकमट करंधनुःशांभवेरामोवालमउलकोमलवपुर्वशोव
 तंसोभुवः व्याहारप्रखराः खलाः दितिभृतंगोष्ठीगरिष्ठीपुनस्तस्मात्केवलमेवतिष्ठ
 तिममश्वेयस्करोभास्करः ३७ सौंदर्यस्यमनोभवेनगणनालेखाकिमेषाकृताला
 वणस्पविलोकितुंविजगतीमेषाकिमुद्गीविका आनंददुःखमंजरीनयनयोः किंवास

॥२०॥

॥२१॥

सुजंभते ॥ राधायाः किमुवास्वभावमुभगारोमालिरुन्मीलति ॥ ३८ ॥ कथय कथय के
यं खं जने लेखयंती विहरति यमुनायाः पाथसि स्वर्यवलिः ॥ प्रयमुदयति कोवाशा
रदः शीतभानुस्तदुपरिति मिरणामेष कोवाविवर्तः ॥ ३९ ॥ इयं न विलसत्सुधाकर
कलाधिका राधिका करं किरणमालिनः किमु सहेततस्यावपुः ॥ नवाकनकमंजरी
त वहति खंजरी टेंयंस्ततः स्मरमदालसा कथय केयमुन्मीलति ॥ ४० ॥ ननु दशावस्थासु
अभिलाषगुणकथा प्रलापाद्यभिचारिभावाभ्यंतरे न गणिताः ॥ तत्किं स्वतंत्रा एव
इति चेन्न जैत्युक्ते अभिलाषस्य वर्णनात्मकस्मृतौ गुणकथायाः उन्मादे प्रलापः
स्यांतर्भावात् ॥ अत्र प्रतिभाति ॥ छलमधिको व्यभिचारिभाव इति ॥ तां बर्त्तहरण छले
नरभसा स्नेषोपि संविद्धित इति शृंगारे तत्र गणनाच्च ॥ संगुप्तक्रिया संपादनं छलं
विभावाः ॥ अवमानप्रतिपक्षवेषादयो नुभावाः ॥ वक्रोक्तिनिभतस्मितनिभतवीक्षण

॥राम॥

॥२१॥

प्रकृतिप्रधादनादयः ॥ अंगारेयथा ॥ संकेतीकृतकाननं प्रविशतोरन्योन्यकौतूहलादन्यत्वं
 प्रतिभातमाचरयतोरन्योन्यमुज्जस्यतोः ॥ कुंचित्कायमितस्ततः ॥ विशलधैरात्मानः
 एव मायैतोरामाधवयोर्निकुंजकुहरादुद्गीर्षिकापातुनः ॥ ४१ ॥ संग्रामेयथा ॥ सहापि
 ह्रस्वान्कपटंबुराशीन्युरोपकंदेषु नरीक्षमाणः ॥ दशौकपीडस्यमुखे सखेदमाद्यो
 जयामास सगमचंद्रः ॥ ४२ ॥ सर्वाणि व्यभिचारिस्थलानि विस्तरभियानोपदर्शितानि
 आलस्यौघजुगुप्साः संभोगवर्ज्याः विप्रलंभे प्रालस्यग्लानिनिर्वेदश्च मशं कानिद्रौः
 लुप्तापस्मारसुप्तविवोधोन्मादजाऽप्यासूया व्यभिचारिणः ॥ हास्येऽप्यविहित्यालस्यः
 निद्राप्रवोधोभ्यसूया व्यभिचारिणः ॥ करणे मोहनिर्वेदहेत्यजाऽप्यविषादश्च मापस्मा
 रोन्मादव्याध्यालस्यस्मृतिवेषथुस्तंभाश्च व्यभिचारिणः ॥ रौद्रेऽत्साहस्यतिस्वेदावे
 गामर्षरोमांच व्यभिचारिणः ॥ वीरेऽत्साहमतिगर्वावेगामर्षोऽप्यरोमांचाः व्यभिचा

॥ २. त. ॥

॥ २२ ॥

रिणः भयानके स्तंभस्वेदगद्गदरोमांचवैवर्ण्यशोका मोहावेगदैत्यचापलत्रासाय
स्मारप्रलयमूर्ध्ना व्यभिचारिणः ॥ वीभत्से ॥ अपस्मारमतिव्याधि मोहावेगवैवर्ण्यनि
व्यभिचारिभावाः ॥ प्रदुते ॥ स्तंभरोमांचस्वेदगद्गदताश्च विभ्रमता व्यभिचारिणः ॥ अन्ये
च व्यभिचारिभावाः रसानुकूला ऊहनीयाः ॥ स्याद्विनोपित्यभिचरेति ॥ हासः शृंगारे
रतिर्हास्यकरुणा शोतिषु ॥ क्रोधः वीरे ॥ भयं शोकशृंगारयोः ॥ जुगुप्सा भयानके ॥ उत्सा
हविस्मयो सर्वरसेषु व्यभिचारिणो ॥ उत्साहो रोद्रहास्ययोरिति ॥ इति भानुदत्तविर
चिताद्यं रसतरंगिण्यं व्यभिचारिनिर्णयं नाम पंचमस्तरंगः ॥ ५ ॥ अथ रसान्तिर्ण्यं
ते ॥ विभावानुभावसात्त्विकव्यभिचारिभावैरपनीयमानस्याधिभावः परिपूर्णरसः
भावविभावानुभावव्यभिचारिभावैर्मनोविश्रामोद्यत्रक्रियते सवारसः प्रबोधका
विभावानुभावसात्त्विकव्यभिचारिभावाः न च यूनोः प्रयत्नानुगमे यातिः प्रवृद्धस्या

॥ राम ॥

॥ २२ ॥

विभाववासनावारसः प्रबोधकाविभावानुभावासात्त्विकव्यभिचारिभावाः न च यूनोः
 प्रथमानुरागे व्याप्तिः सर्वानुभवाभावादिति वाच्यं तत्रापि जन्मांतराणामनुभवसत्ता
 दिति सचरसो द्विविधः लौकिकोऽलौकिकश्चेति लौकिकसन्निवृत्तजन्मारसो लौ-
 किकः अलौकिकसन्निवृत्तजन्मारसोऽलौकिकः लौकिकसन्निवृत्तः षोढाविष-
 यगतः अलौकिकसन्निवृत्तः ज्ञानं तेषु चानुभूतेषु ज्ञानं एतज्ज्ञानानुभूतेषु
 पितेषु प्राक्तनसंस्कारद्वारा ज्ञानमेव प्रत्यासत्तिः अलौकिकः रसस्त्रिधा स्वाप्ति-
 कोमानोरथिक औपनादिकश्चेति औपनादिकश्च काव्यपदपदार्थव्यपत्कारेणारस-
 च परंतु द्वयोरप्यानंदरूपता ननु मानोरथिको रसो न प्रसिद्धरिति चेत्सत्यं धन्या-
 नांगिरिकंदरे निवसतां ज्योतिः परं ध्यायतामानंदं शब्दजलं पिवन्ति शकुनानिः
 शंकुमं केशयाः अस्माकं तु मनोरथोपरि चित्तप्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलि

॥२॥ त. ॥

॥२३॥

कौतुकनुषामायुःपरंस्तीयते इत्यादौमानोरथिकशृंगारश्रवणात् शास्त्रे सुखस्यैवि
विध्यगणनाच्च रसेन विना सुखात्पत्तेरिति तत्र विशेषस्तत्र भरतः शृंगारर्हस्यक
रुणारौद्रवीरभयानकाः बीभत्साद्भुतसंज्ञाच नाट्ये चाष्टौ रसास्मृताः सकलाधि
दैवतं विष्णुः स च शृंगारस्य दैवतं तेन सकलाराध्यतया सकला कोत्ता विषयत्वे
न वा प्रथमं शृंगार रसस्योपन्यासः ननु वात्सल्यं लौल्यं भक्तिः कार्पण्यं वानकथं
रसः कर्तृता भिलाषश्चास्य हास्यं स्थायिभावानां तत्र सत्त्वादिति चेन्न तेषां व्यभि
चारिरत्यात्मकत्वात् ननु कस्य रसस्य ते व्यभिचारिभावाः भवेयुरिति चेत्सत्यं वा
त्सल्यं करुणो रसः लौल्यं हास्यः भक्तौ शोतः कार्पण्यं हास्यः नन्वेवं परत्र क्लृप्तसत्त्वा
त् प्रव्याभिचारित्वेन आवश्यकत्वात् धर्मिकल्पनात्तौ धर्मकल्पनाया लघत्वाच्च
व्यभिचारिरिति रेवास्तु किं कारणेन इति चेच्च रतेः शोकः इति शोककारणतयारूपल

॥राम॥

॥२३॥

तणत्वात् किंचरतेः कस्य रसस्य व्यभिचारित्वं नष्टं गारह्यस्य वीररौद्राणां युवमिद्युनय
 रस्य रशीतिहास्यक्रोधानंदानां तत्राभावात् नवीभत्सस्य जुगुप्सायाश्च भावात् नादृत
 स्य तत्र तिष्ठतोऽपि विस्मयस्यास्थिरत्वात् तस्माच्छोकस्य स्थायित्वाऽप्येव शोकभावः
 करुणारव्योतिरिक्तः रसः इति न नुरतिरेवासु किंहास्येनेति चेत् सकस्यासु व्यभिचा
 री करुणरौद्रवीरभयानकवीभत्सानां तत्रानवकाशात् नादृतस्य विस्मयस्य तत्रास्थि
 रत्वात् नष्टं गारह्यस्य रतेः स्थायित्वाभावात् परंतु रत्यासमं हासस्य सांकर्यं न नुरतिहा
 स्ययोरसंकीर्णस्थानाभावात् पृथक्कृतः स्यादिति चेन्न हेतोरसाधारणत्वात् असाधा
 रण्यमत्र स्थायित्वं यथारतेः सांकर्येऽपि स्थायि शोकादसाधारणकारणात् करुणोभि
 द्यते तथा तत्सांकर्येऽपि स्थायि हासभावादसाधारणकारणाद्वा सोभिद्यते शान्ताव
 प्येव मूह्यं न च वात्सल्यादावपि असाधारणहेतवः प्रादुर्भावादयः संति तेषामपिरसत्वा

॥ २०. त. ॥

॥ २४ ॥

पत्रिरिति वाचं ॥ आर्द्रतादीनामधिरतिज्ञात् तस्याश्च तत्रासाधारणे पृष्ठगाररसत्वाय
न नूत्नाहकोधाद्युभयत्र तस्मात् ॥ वीरगैर्द्वयोरन्यतर एक एव रसो वर्ततामिति चेन्न स्या
यिभेदेन भेदात् ॥ उत्साहवासना वीरे न तु रौद्रे ॥ कोधवासनारौद्रे न तु वीरे ॥ तेन मन एव
तव सर्वत्र साक्षीति ॥ यूनोः परस्परं परिपूर्णः प्रमोदः ॥ सम्यक् संपूर्णो रतिभावो वा
पृष्ठगारः ॥ यूनोरेकत्र प्रमोदस्य रतेर्वाधिके नूनतायां व्यतिरेको वा परिपूर्णैरभावा
द्वसाभास इति ॥ सच द्विविधः ॥ संभोगो विप्रलम्भश्चेति ॥ तत्र दर्शनस्यर्शनसंलापादि
भिरितरेतरमनुभूयमानं सुखं परस्परं संयोगे नोत्पद्यमानं ॥ अन्नं दो वा संभोगः
संभोगो वहिरिन्द्रियसंबन्धः ॥ अस्मै देवतं विष्णुः ॥ वर्णश्यामः ॥ यथा ॥ संभेन चाटुवचना
निपराहता निपाणिः पयोधरगतो जउतां जगाम ॥ लक्ष्म्याः परंतु पृथुवे पथुरेव नीवी
विश्वं सयनसुहृदभून्मधुसूदनस्य ॥ १ ॥ निद्राणं क्षणमुन्नमय्य वदने कांते कुचोत्तेस्य

॥ राम ॥

॥ २४ ॥

शिखस्तवस्तदुक्तदर्शितवलिः प्रवृत्तिनाभिश्चियः ॥ राधायादरघूर्णदुत्पलदलद्वे
 णीमदद्देहिभिर्द्वेकोणस्यतरंगितैर्विरचितो दीर्घायुरेव स्मरः ॥ २ ॥ देशानां समयानां
 नायकानां च भेदेन नायकयोर्व्यवस्थाभेदेन बहवो भेदास्ते च रसमंजर्या निरूपिताः
 इह विस्तरमियान्न प्रदर्शिताः ॥ अथ हावाः निरूप्यन्ते ॥ तत्र भरतः ॥ लीलाविलासो वि-
 छित्तिर्विभ्रमः किल किञ्चित् ॥ मोहादितं कुट्टिमितं विबोको ललितं तथा ॥ विहतं चे-
 तिविज्ञेया दशहावास्तु योषितां ॥ नारीणां शृंगारचेषा हावः ॥ स च स्वभावजो नारीणां
 ननु विबोकविलासविछित्तिविभ्रमः पुरुषाणां संभवेतीति चेत्सत्यं ॥ ते च तेषां
 मोषाधिकाः स्वभावजानारीणामेव ॥ नन्वेवं यदि सदैव तासां ते कथं न भवंति इति चे-
 त्सत्यं ॥ उद्दीपकान्वयव्यतिरेकाभ्यां तासां नायकानां हावाविभीवतिरोभाव इति ॥
 विभ्रमः लीलाविलासविछित्तिर्ललितानिशारीराणि ॥ मोहादितं विबोककुट्टमित्ति ॥

॥२०॥

॥२५॥

प्र

द

हृतानि श्रान्तराणि । किल किंचित् पुभयत्र संकीर्णमिति । प्रियविभूषणवचनाद्यनु-
कृतिर्लीला । तत्र विभावाः । सखिकौतुककलापः । अनुभावाः । प्रियपरिहासः । यथा
चंडो शौचरमाद्विचुं वनिमनोजितासितुं सुभ्रवं न्यंच कौतुकया तवाविरचिते वंशीध-
रे राधया ॥ राघः स्फूर्जतिकस्पनिः स्वन इति क्रोधाद्भ्रजत्काननं राधां वीक्ष्य लताप्रता-
नपिहितो स्मेरो हरिः पातुनः ॥ २ ॥ गमनवदनभूतयनादीनां यत्कश्चिदुत्पद्यते वि-
शेषः स विलासः । अत्र विभावाः । प्रियदर्शनस्मरणदयोनुभावाः । अभिलाषवैद-
ध्यप्राकाशनसंकेतप्रकटनप्रीतिकटनादयो । यथा । कूजत्कांचिदस्फुरद्वलितद-
भ्रुवस्त्रिवेच्चदुर्बलात्कुंजलकांतिसाचिवलितग्रीवालयेत्यावचः । प्रातर्नर्तित-
पुंडरीकपरिषत्याडित्यपांचरीदृष्टिर्ये प्रतिजायते वरतनो वक्रासशक्राधिकः ॥ ३ ॥
कतिपयभूषणविनासो विधिः । तत्र विभावाः । सौकुमार्यप्रियसौभाग्यसौ-

॥ राम ॥

॥ २५ ॥

दर्म्यगर्वक्रोधक्लेशप्रकाशादयः अनुभावागर्वमानादयो यथा मंजीरं न पदे करे न कट
 कं मौलौ न माला पुनः कस्तूरी तिलकं तथा पितनु ते संसारसारश्रियं सर्वाधिकमले
 विभालफलके यद्वेधसासुभ्रूवोजानीमः किमु तत्र मन्मथमहीपालेन मुद्राकृता ॥ ४ ॥
 वागंगविभूषणानां विपर्ययो विभ्रमः विभावामदरागौलं दयादयोऽनुभावाः प्रिया
 सरणाद्युपहासादयः यथा त्यक्तं केलिविधौ निजांशुकधिया पीतांबरं स्वांशुकं प
 सायाः परिधाय पद्मशयनात् प्रापः प्रयांत्यावहिः आरातुं वसनां चलंचपल्यन
 कोपं दृशादर्शयन् वाचा कौतुकमाचरन् स्मितसुधास्निग्धो हरिः पातुनः ॥ ५ ॥
 माभिलाषगर्वस्मितहर्षभयकुहो संकरः किल किंचितं तदा ह भरतः अमाभिला
 षगर्वाणां स्मितहर्षभयकुहो असहसंकरः प्राज्ञैर्विज्ञेयं किल किंचितं अत्र वि
 भावाः नवयौवनोद्वेहवांचल्यादयः अनुभावाः कर्तव्यानिर्धारणादयो यथा कोदं

॥२०॥ त० ॥

॥२६॥

उमारेहतिचंडमानंमधुव्रतःकोत्ततिशोणमानं॥पद्मसुधावर्षतिवेपमानंस्वर्णो
चलः॥सिद्यतिकिंनिरानं॥६॥क्रोधागारसमुत्थिताःसमुदयत्संक्रासतैलार्दिताब्रीडा
भिःपरिमर्दितास्मितसुधाधारभिरुद्धर्जिताः॥स्नातास्नेहरसैर्मनोभवकलामाला
भिराभूषिताः॥पायासुर्ममशैलरजदुहितुःस्फीताःकराक्षराः॥७॥वार्तावैमु
ख्येसन्तिनिभतभूयोदर्शनस्यहामोहायितं॥प्रविभावाः॥सपत्नीत्रासलोकत्रास
लजादयः॥प्रनुभावाः॥मनःप्रेमकथनसंकेतनिवेदनादयः॥यथा॥नस्नेहस्यकथा
रसंकथमपिश्रोतुंसमुत्कण्ठतेरधाकिंतुविकीर्णरत्नकपरादागत्यसौधाद्वहिः॥
नृत्यन्नेत्रपुटिस्फुरत्कुचतटिस्वेदोल्लसद्दोस्तटिव्यावलाङ्गकुटिसवलत्यटिपुनःकु
स्मांतिकेभ्राम्यति॥८॥दुःखेसुखवेशाकुट्टमितं॥तत्रविभावाः॥रागौत्कण्ड्यदशनकर
जज्ञतकुंतलाधारग्रहादयः॥प्रनुभावाः॥कपटकायसंकोचकपटसीत्कारादयः॥यथा

॥राम॥

॥२६॥

रोदुं पाणिः प्रचलति चिरादंगुलैर्निश्चला सौभ्रविक्षेपो भवति कुटिलो नेत्रमंतः प्रसन्नं
 गाढाश्लेषे भवति सुतनोरर्द्धमात्रे सकारः कंपो मूर्द्धः प्रसरति मुखे सन्मुखेन प्रयाति ॥
 गर्वाभिमानसंभूतो विकारो नादरात्मको विद्योक्तः ॥ अत्र विभावाः ॥ यौवनमदधनमद
 कुलमदप्रियापराधादयः ॥ अनुभावाः ॥ अवहित्य दुर्वचनदुःप्रेक्षणादयः ॥ यथा ॥ कृतोज
 लिः कातरदृष्टिपातः प्राणेश्वरः पार्श्वमुपाजगाम ॥ सखीमुखे कुंडलरत्नलेखो पुनः पुनः
 प्रेक्षितुमाचकांक्ष ॥ १ ॥ सकलंगसमीचीनभूषणविन्यासोललितं ॥ अत्रैव स्मितादयोऽंत
 र्भवन्ति ॥ तत्र विभावाः ॥ मनः प्रसादप्रियतमदृष्टानुरागधीरत्वादयः ॥ अनुभावाः ॥ प्रियव
 शीकरणलोकानुरागचमत्कारादयः ॥ यथा ॥ कलकणितमेखलंचपलवारनेत्रांचलंप्र
 सन्नमुखमंडलेश्रवणसंचलकुंडलं ॥ स्फुरत्पुलकबंधरं लपितशोभमानाधरं विहस्य
 कमलेक्षणव्रजतिकस्य केलिग्रहं ॥ २ ॥ प्रियसन्निधावभिलाषापरिपूर्तिर्विहृतं तत्र

॥२. त.॥

॥२७॥

व्याजलजादयोविभावाः। अनुभावाः। अन्यथाचेष्टितान्यथावहारादयः। व्याजातयथा। अ-
भिलषतिकपोलेचंद्रचूडेविधातुं तिलकमुदयदेतः। कोपभाजाभवान्या। फणपतिभयकूटा-
दंगमुक्तं पयंयाप्रचलवसनवातैर्विघ्नितः। केलिदीपः॥२२॥ लजातोयथा। आनंदभाजौय-
दुनंदनस्य करावरोधेन करेण कुर्याः। सखीलपंतीमिति संजघानच कोरनेत्राबुलको-
दकेन॥२३॥ यूनोरन्योन्यमुदितानां पंचेंद्रियाणां संबंधाभावो भीषाप्रसिर्वाविप्रलंभः। न-
चमानात्मके विप्रलंभे व्याप्तिः। मुदितपंचेंद्रियसंबंधाभाव इत्यस्य विशिष्टभावस्य तत्रापि
सत्त्वात्। तदानीं यूनोरिंद्रियाणां मुदितत्वाभावात्। ननु प्रियं सर्वं यागधृति सा विप्रयुक्ता
भवेदिति चेत्स तं सा विप्रयुक्तैव। अचिरदर्शनप्रत्याशाप्रमोदेन विरहधर्मस्याश्रयादे-
रसंभव इति। सच विप्रलंभः पंचधा। देशांतरगमनात्। गुरनिदेशात्। अभिलाषात्। ईर्ष्या-
तः। शापाच्चेति। समयाद्देवातद्विदुरादित्यादयोऽप्युन्नेयाः। देशांतरगमनात्। यथा। प्रस्था-

मभि

॥राम॥

॥२७॥

नायकतोयमेधियमेदोः कंकणेनच्युतं धैर्येण सखलितं मदेन गलितं नेत्रांभसानिःस
 तं जीवेनापि धिया मुना शिव शिव प्रारंभिवामभक्तवः कं पादोलित किं किं एकी कलरख
 व्याजेन वै एष स्मृतिः ॥ १४ ॥ यथा वातात चरणानां धीणा मंके कथमपि सखी प्रार्थनाभि
 विधाय स्वैरं स्वैरं सरसि जट्टशागा तु मारब्धमेव तं त्रीबुधा किमपि चिरहृत्ती एदीनां ग
 वल्ली मेनामेव स्पृशति वट्टशो मूर्ध्ना चित्रमेतत् ॥ १५ ॥ गुरनिदेशाद्यथा भास्वाच्चूतत
 रं गुरमर्नसिजः कोप्येष भंगस्तमो मंदो गंधवहः सितो मलयजो दोषा करोमाधवः ॥ १६ ॥
 गारो नवपल्लवः परभतो विज्ञो गुरोराजया निर्यातो सिविचारिताः कथममी कूरा स्वया
 नग्रहाः ॥ १६ ॥ अभिषाद्यथा आगाराभिमुखं मुखे रचयतोर्वक्त्री कृतग्रीवयोर्व्यसंचोत्तम
 जानतोः कचिदपि व्याजात्पुनस्तिष्ठतोः मार्गं विस्मरतोः कचिच्छ्वचिदपि त्यक्त्वा क्षरं
 जल्पतोः साक्षिप्रेक्षितमावयोर्व्यदभवद्भयस्तदाशास्महे ॥ १७ ॥ ईर्ष्यातो यथा प्राणेशस्य

॥२०॥ त ॥

॥२१॥

परमस्य च चने

प्रभवति मनः प्रेमहेमप्रसूनं चेतश्च तं दृगपि कमलं जीवनं वेधजीवं ॥ आशासूत्रेण
स्थितमखिलं वेधसातस्य भेगे स्यादेतेषामपि निपतनं चंडिमानं विमुंच ॥२१॥ शा
पाद्यथा ॥ प्रत्यत्र यदि निर्गंतुमिच्छामि गच्छ दूरतः ॥ प्रिया विरहतापेन शापदग्धो भ
विष्यसि ॥२२॥ समयाद्यथा ॥ विस्मेषजीवनं कीडापीडाविधरमानसा ॥ तस्थो प्रातः प्रि
यं प्रेक्ष्य च कीवकीकृतानना ॥२॥ देवाद्यथा ॥ जीवने यदि विस्मेषो विस्मेतिसति जीव
नं दृष्टोरप्यनयोर्दूनोरहमेव निदर्शनं ॥२॥ विदूराद्यथा ॥ केलीगहे वामणि मंदिरे
वाशशामलं कानगरे दुताशः ॥ इतस्ततः प्रस्थितयोर्नूयूनेर्विद्योगजन्मा विरगम
वह्निः ॥२२॥ इति भानुदत्तविरचितायोरसतरंगिण्यं शृंगारतिरुपणं नाम षष्ठस्तं गः ॥
हासस्य परिपोषो हास्यः ॥ सच द्विविधः ॥ स्वनिष्ठः परनिष्ठश्चेति ॥ तावत्पुत्रममध्यमाध
मभेदात्रिधेति ॥ पुनश्चास्मितहसितादिभेदेन स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च षड्विध इति द्वाद

॥ राम ॥

॥२३॥

शभेदोहास्यः तथाहि उत्तमानां स्वनिष्ठं परनिष्ठं च स्मितहसिते ॥ मध्यमानां स्वनिष्ठं प
 रनिष्ठं विहसितोपहसिते ॥ अधमानां स्वनिष्ठं परनिष्ठं च अपहसितातिहसिते ॥ उत्तमा
 नामीषट्कसितकपोलमव्यक्तदशनमपोंगसुष्टुवीक्षितं स्मितं स्वनिष्ठं परनिष्ठं च
 विकसितकपोलमुखस्नाननमीषलक्षितदंतं हसितं स्वनिष्ठं परनिष्ठं च ॥ मध्यमानां स
 मयोचितमुखमस्वनमाकुंचितमुखमाविर्भूतवदनरागं विहसितं स्वनिष्ठं परनिष्ठं च
 उत्सृजनामापुटंकुटिलदृष्टिर्वीक्षितं कुंचितग्रीवं स्फुटतस्वनमुपहसितं स्वनिष्ठं पर
 निष्ठं च ॥ अधमानां मुदतमुद्यदश्च कंपितमौलिस्फुटतरस्वनमुपहसितं स्वनिष्ठं पर
 निष्ठं च ॥ प्रत्युदतमतिबहुलाश्च स्फुटतमस्वनमस्त्रिष्वपार्श्वजनमारथकरतालम
 तिहसितं स्वनिष्ठं परनिष्ठं च ॥ स्वनिष्ठं स्मितं यथा ॥ लेखिनीमितश्चो विलोकयन् कुत्र
 कुत्र न जगाम पद्मभूः ॥ तां पुनः श्रवणमन्त्रियोजितो प्राणमन्नतमुखः स्मितंदधौ ॥ २ ॥

॥ २० ॥

॥ २१ ॥

स्वनिष्ठहसितेयथा ॥ रोमांकुरं व्योमगतं रदाग्रमुग्रदन्तिं स्वीयमुदीत्यविष्णोः ॥ यदा महास्यं कि
मुत त्वयो धावद्यापि फेनस्तव कादमानं ॥ २ ॥ परनिष्ठे स्मितहसितेयथा ॥ हरवत्सममुखे
सखेलमायोजयति सुवर्णसवर्णकोटिपणं ॥ दक्षिभुजगपतेः शिशुः षडास्यः ॥ ३ ॥
कलयति कज्जलमंति के भवान्माः ॥ ४ ॥ विहसितं परनिष्ठेयथा ॥ निशासुते लस्यधियागर
हीतैर्मषीजलैर्लिप्तमुखारविंदं ॥ गोपं प्रभाते सखलदश्च नीरमधीरनादं जरमुत्तरणः ॥ ५ ॥
उपहसितं परनिष्ठेयथा ॥ योनिरोधो मयारब्ध इति पद्यं पठन् पुनः ॥ शशदुत्फुल्लनासे
नतदस्तेनोपहस्यते ॥ ६ ॥ अपहसितं परनिष्ठेयथा ॥ रतोत्सवे वल्लभयत्तसूत्रं कंठावल
प्रेपरिमोचयती ॥ द्विजांगनोदीर्यतरं मयंती तारस्वरं वारवधूजहास ॥ ७ ॥ अतिहसितं प
रनिष्ठेयथा ॥ वीरः कामरियोर्गहं निशिगतः ॥ शूलं कपालं हरनवीजं धूर्तफलस्य तंडुलधि
यानीत्वा पुनर्भुक्तवान् ॥ व्यावर्तनप्रचलनसखलनपरिपतनमुद्यन्विष्टं न हसन्नहाद

॥ राम ॥

॥ २२ ॥

धनिमुक्तमौलिकुसुमं सर्वे शय्याहस्यते ॥ ७ ॥ शोकस्य परिपोषः करणः ॥ आशा विच्छेदे सति
 सर्वे द्विदयः क्लमो वा करणः ॥ न च विप्रलम्भे व्याप्तिः ॥ तत्रेष्टाशयाः सत्त्वात् ॥ तद्विच्छेदे सति स च देश
 विप्रलम्भः करण एव ॥ शोकोदः खं वर्णोऽस्य कपोतवच्चित्रितः ॥ दैवतं वरुणः ॥ स च करणः ॥
 स्वनिष्ठः परनिष्ठश्चेति ॥ स्वशापस्वबंधनस्वक्लेशस्वनिष्ठैर्विभावैः ॥ स्वनिष्ठः परेष्टनाश
 परशापपरबंधनपरक्लेशादीनां दर्शनश्रवणैर्विभावैः ॥ परनिष्ठः स्वनिष्ठो यथा ॥ तव
 नाघशरः शरासनं तव देहेन सहैव भस्मोत् ॥ अहमस्मिततः प्रतीयते तव नास्मीति कि
 मुच्यतामिति ॥ ८ ॥ परनिष्ठो यथा अनुवनमनुयाते वाष्पवारित्यजंतं मृदुलकमलदा
 मत्ताममालोकरामं ॥ दिनमपिरविरोचिस्त्रापमंतः प्रसूते रजनिरपि च धत्ते तारकावा
 ष्वविंदून् ॥ ९ ॥ परिपूर्णः क्रोधः रौद्रः सर्वे द्विद्याणामौदृत्यं वा ॥ वर्णोऽस्य रक्तः ॥ दैवतं रद्रः य
 था चंडांशुः किं न चक्रं भुजगपतिरसौ वर्तते किं न पाशः कुंताः किं दंतिदंताः न च गिरि

॥२०॥

॥३॥

रशनिः किंच शस्त्रैः किमन्यैः ॥ भीमो हं दुष्टदुर्योधननिधनसमुद्रं उवाहुषकांडः प्रत्यावृत्य
प्रकोपप्रलयदहनवहोनास्मिकस्पापिवशः ॥१॥ यथावा क्रीडातुंगतरंगरापपटलीरव
र्धोक्तोर्ध्वीधरश्रेणीसूजितधूलिधारणितमस्तोमावलीदंजगत ॥ चद्रस्पर्शकरीद्वयं
दचरणव्याभुग्नभोगीश्वरव्यग्रोदग्रफणग्रत्नरचिभिर्विद्योतयामोवयं ॥१॥ परिपूर्णः
उत्साहः सर्वेन्द्रियहर्षोवावीरः ॥ वर्णोऽस्य गौरः ॥ दैवतं शक्रः ॥ सच त्रिधा ॥ युद्धवीरदानवीरद
यावीरभेदाच्चेति ॥ इयंस्तु विशेषः ॥ सचेत्साहोयुद्धवीरे प्रतापाध्यवसायादिप्रभवः ॥ द
यावीरेऽपार्द्रतादिप्रभवः ॥ अतएव पुत्रजन्मनि नातिव्याप्तिः ॥ युद्धवीरो यथा ॥ संग्रामो ग
णमागते दशमुखे सौमित्रिणा विस्मितं सुग्रीवेण विचिंतितं हनुमता व्यालोलमालोकि
तं ॥ श्रीरामेण परंतुपीनपुलकसूजितकपोलश्रिद्यासां दानंदरसालसानिदधिरेवाण
सनेदृश्यः ॥२॥ दानवीरो यथा ॥ अभाग्यतिमंदिरेद्विजकुले खंडाय खंडांबुधिंतारा

दानवीरे दा
नसामर्थ्यादि
प्रभवः ५

॥१॥
॥३॥

धिलवणा यदुग्धजलधिंदुग्धा यचेदास्यति दुर्वारो विरहो भवेदिति धिया दीने वदि
व्यापगा यस्यां धिन जहाति विप्रवपुषे रा मा यतस्मै नमः ॥२२॥ दयावी रो यथा दयावी
जं हरे नैवं मुकुरस्तत्र भास्करः ॥ ततः समुत्थिता वेतौ पल्लवौ राम लक्ष्मणौ ॥२३॥ भयस्य
परिपोषो सर्वेन्द्रियविदो भोगाभयानकः ॥ वर्णस्य श्यामः ॥ दैवतं यमः ॥ स च स्वनिशः
परनिशोऽपि ॥ अपराधात् स्वनिशो यथा गोपीक्षीरघटी विलुठनविधिर्या पारवार्त्ता वि
दोः ॥ पित्रोस्ताडनशंकया शिशुवपुर्देवः प्रकाशश्चरं ॥ रोमांचं रचयन् दृशौ मुकलय
न् प्रत्यंगमुत्कंपयन् सीकुर्वन् तमसि प्रसर्पति गहं तूर्णं समागच्छति ॥२४॥ पर
निशो यथा ॥ रागायाः सलिले निमज्जति जटाजूटे परिभ्राम्यति भ्रश्यत्यतिदुताशः
नेफलिफणा भोगे च विलीयते ॥ कुड्डी भूय हरस्य कर्णमुषिरं निर्गंतुमुत्कंठते रा
हो रास्यमुदीक्ष्य किं न कुरुते बालस्तुषारद्यतिः ॥२५॥ विह्वतनिनादात्परनिशो यथा

॥२०॥

॥३१॥

कुर्वाणेदशभिर्मुखैर्दशमुखेनादंसुरैः कं पितंदिनागैश्चलितंरवेरपिहयैरुच्छ
माधावितं सुग्रीवस्तुसमुच्छलजलनिधिव्यालोलवीचिभ्रमिभ्रस्यनसेतुविशं
कयाहनुमतोवक्त्रेदृशौसंदधे ॥२१॥ जुगुप्सायाः परिपोषोवीभत्सः सर्वेन्द्रियसं
कोचोवा ॥ वर्णोऽस्य नीलः ॥ दैवतं महाकालः ॥ स्वनिष्ठः परनिष्ठश्चेति ॥ स्वनिष्ठोयथा
कालीकुंडलिनीकुतूहलमिथः प्रारब्धशूक्तान्यंचद्वीविधलादिहायसिच
लच्चिह्नीनिपातस्पर्शि ॥ बहस्यर्द्धविपक्षपक्षिरस्रोतस्वतीश्रोतसिभ्रशपः
त्युद्गमतिस्वलत्यथरणकोधाकुलोभार्गविः ॥२२॥ परनिष्ठोयथा ॥ शत्रुकुंभीद्र
कर्णो विरचयतनुतांचामरंवाजिपुष्पैर्मालामुंडैः प्रचंडैः सजगज्जघनैर्मंड
पंथोजयस्य ॥ श्रंत्रैर्नाराजनायाः कलयविधिमितिप्रेतवृद्धांगनानामालापःकुं
डलिन्मास्तनयपरिणयारंभजन्मावभूव ॥२३॥ विस्मयस्यसम्यक्स्मरद्विरद्भु

॥२०॥

॥३१॥

तः वर्णोऽस्मि पीतः दैवतं ब्रह्मा ॥ स च स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च ॥ स्वनिष्ठो यथा लीलानि
 वद पाथोधिं हेलाहतदशाननं ॥ सरामः सीतया स्निग्धं आत्मानं बहुमन्यते ॥ २० ॥
 परनिष्ठो यथा ॥ त्यक्त्वा जीर्णं दुकूलं बहुसुमती वदो बुधि विंदुवत्वाणां ग्रेण जर
 त्कपोतक इव व्यापादितो रावणः ॥ लंका कापि विभीषणाय सहसा मुद्रेव हस्ता
 र्पिताश्च त्वैवं रघुनंदन स्पचरितं कौवानरो मां चति ॥ २१ ॥ अत्युक्तिभ्रमोक्तिचि
 त्तोक्तिविरोधानामप्रभतयोद्भूता एव ॥ अत्युक्तिर्यथा ॥ भूयादेष मतां हिताय भ
 गवान् कौलावतारो हरिः सिंधोः क्लेशमपास्य यस्य दशनप्रोते स्थिताया भुवः
 ताराहारतिवारिदस्तिलकतिस्वर्वाहिनीमाल्यतिक्तीडादर्पणतिक्ष्णपापति
 रहर्देवश्च ताटंकति ॥ २२ ॥ दिव्यहरेर्मुखकुहरे विस्तोर्णे पणति व्योम ॥ चरणाति
 चेद्रः क्रमुकतिकनकगिरिखदिरसारतिखरांशुः ॥ २३ ॥ भ्रमोक्तिर्यथा तीव्रै

॥२०॥

॥३२॥

स्निग्धस्वः करैः परिचितां सेकुं कपोलमथलीनीराणां निकरं करेण हरतातुष्णी
कृते नीरधौ ॥ मैनाकं समुदीर्य पंकपतितं शालकशंकाजुषोदेरं वस्य पुनातुदं
तशिखरव्यापारलीलासरः ॥ २४ ॥ श्रुंतः क्रोधाग्रजागृत्कपटनरहरिः स्फारनिष्वास
वातव्याधतावारिवाहाः कुलधरणिभरतः मानुषुषुस्वलंतः ॥ दिग्नागौ नीगवुषा
वनहरिणकुलैः शंकयाशाडुलानां श्रयाभ्रान्ताकिरातैः सितवसनधियावीति
तास्वर्वधभिः ॥ २५ ॥ चित्रोक्तिर्यथा ॥ गिरिर्वमतिमौक्तिकावलिमलिद्वयं स्याव
रं शरत्तुहिनदीधितिर्व्यजनमारुतं बोधति ॥ धनुः स्वपतिर्मन्मथं शिथिलबंध
नबंधनंतमोमनसि जायते किमपि कौतुकं तन्वते ॥ २६ ॥ लास्य एकमखिलं चि
त्रोक्तिरेव ॥ विरोधाभासो यथा ॥ कोप्यसौ तव मुकुंदनंदको निंदको भवति कं
ससंपदः कुंडली त्वमसि कालियं कुतो दूरतो नयसितन्निवेदय ॥ २७ ॥ नात्येव

॥२०॥

॥३२॥

सर्वे रसाश्चानंदरूपाः श्रद्धात्मापरनिष्ठा एवेति चित्रवत्तिर्दिधा प्रवृत्तिनिवृत्ति
 श्रेति निवृत्तौ यथा शांतिरसस्तथा प्रवृत्तौ मायारस इति प्रतिभाति एकत्र रसोऽस्य
 त्तिरपरवनेति वक्तुमशक्यत्वात् न च सारतिरेव सकस्यास्तु व्यभिचारी न शृंगा
 रस्य तद्वैरिणो वीभत्सस्यापि तत्र सत्वात् अतएव न वीभत्सस्यापि न हास्यस्य
 तद्वैरिणः करुणस्यापि तत्र सत्वात् अतएव न करुणस्यापि न रौद्रस्य तद्वैरिणो
 द्रुतस्यापि तत्र सत्वात् अतएव नाद्रुतस्यापि न वीरस्य तद्वैरिणो भयानकस्यापि
 तत्र सत्वात् अतएव न भयानकस्यापि नापि शांतस्य तद्वैरिणो धित्वात् न च स तु सा
 मान्य एव रसस्तद्विशेषाश्च तरे भवेति शांतिरसस्य तर्हि रसाभावत्वापत्तेः किंतु वि
 द्यतश्चरति हास्यलेशशोकक्रोधोत्साहभयजुगुप्सा विस्मयास्तत्रोत्पद्यन्ते वि
 स्तीर्यन्ते तेन तत्र तत्र ते व्यभिचारिभावा इति लक्षणं च प्रबुद्धामिथ्याज्ञानवास

॥२०॥

॥३३॥

नामाधारसः॥ मिथ्याज्ञानमस्य स्थायीभावः॥ विभावाः संसारिकभोगार्जकध
र्माधर्माः॥ अनुभावाः पुत्रकलत्रविजयसाम्राजायः॥ यथा॥ चेदीलादीदृगंभोर
हरभसकरीयापिकाकापिकांतातल्पंचंद्रानुकल्पंप्रकटयतिमिथः॥ कामिनी
कामनीतं॥ रूपंकामानुरूपंमणिमयभवनंबंधुरबंधुरंगोलोकैलोकेशकस्य
त्वमसिनभुवनेसर्वदासर्वदाता॥२॥ नात्यभिन्नस्थलेनिर्वेदः स्थायिभावः
शांतोपिनवमोरसः॥ निर्वेदस्यपरिपोषः शांतः॥ दोषप्रशमोवा॥ दोषाः कामक्रो
लोभाधर्माः॥ अत्रविषयदोषविचारविरक्तादयोविभावाः॥ आनंदाश्रयपुलकहर्षग
द्गदवचनादयोनुभावाः॥ यथा॥ हेयंहर्ममिदंनिबुंजभवनंचेयंप्रदेयंधनंपेयं
तीर्थपयोहरेर्भगवतो गेयंपदंभोरहं॥ नेयंजन्मचिरायदर्भशयनेधर्मेनि
धेयंमनः स्थेयंतत्रसितासितस्यसविधेध्येयंपुराणंमहः॥२॥ वेदस्याध्य

॥राम॥

॥३३॥

अर्द्धमुकुलिता

यनं कृतं परिचितं शास्त्रं पुराणं च तत्सर्वं व्यर्थं मिदं पदं न कमलाकांतस्य चेत्की
र्तितं उल्कातमदृशी कृतं विरचितं सेकौ भस्माभूयसा सर्वं निष्कलमालवाल
वलयेति प्रनवीजं यदि ३ इति भानुविरचितायां रसतरंगिणी सप्तमसरंगः
स्थायिभावजादृष्टिरष्टधा स्निग्धा कृष्णादीना कुधा दीप्ता भीता जुगुप्सिता विस्मि
ता चेति व्यभिचारिभावजादृष्टिर्विंशतिधा शून्या मलिना शांता लज्जिता शंकिता
मुकुलिता स्नानाजिह्वाकुंचिता वितर्किता अभितप्ता विषमाललिता केकारा वि
कोषा विभ्रंता विप्लुता त्रस्ता मदिरा चेति रसभेदादष्टधारसदृष्टिः कांता हास्या
करणा रौद्रा वीरा भयानका वीभत्सा दृता चेति षड्विंशद्भेदादष्टय ऊहनीयाः
कृणीता विकसिता अर्द्धविकसिता च किता सुप्ता घूर्णिता अलसा विवर्दिता
अर्द्धविवर्दिता अर्धवर्तिता नर्तिता अर्धनर्तिता पर्यस्ता शून्या स्तिमिता चेति दृ

॥२०॥ त-॥
॥३४॥

ष्टिभेदाऽहनीयाः ॥ ललितायथा ॥ मनसि जनपतिर्मंडनं वामदेवाशशिमुखभु
वनं यौवनं वा वनं वा ॥ अखिलमधिकतार्थं वीचिविदोपखेलकमलविजयली
लाशालिनालोचनेन ॥ २ ॥ स्नानायथा ॥ पर्यस्नानकरोविषः ॥ अमजुषः ॥ प्रसिन्नगंड
विषः शोभोः शीकरशीतलेन शशिना वा तं समातन्वती ॥ जीयास्मापचलाधिराज
दुहतुर्निस्पंदनीलोत्पलच्छाया निद्रितपुंडरीकमिथुनस्पर्शमद्देहशौ ॥ २ ॥ ए
वमन्याप्युदाहरणीया ॥ अथ रसानां जन्यजनकभावः ॥ तत्र भरतः ॥ शृंगारात्तुभ
वेदासो रौद्राच्च करणोरसः ॥ वीभत्सादद्भुतोत्पत्तिः ॥ वीभत्साच्च भयानकः ॥ अथ
मुत्सर्गः ॥ परेषामपिरसानां कार्यकारणभावदर्शनात् ॥ प्राचीनग्रंथकारसंम
तिरपि ॥ कथानुग्रहयोगाच्च विवक्षावशतः कवेः ॥ अन्योन्यजन्यजनकारसभा
वाभवंत्यमी ॥ यथा ॥ मातुर्दृष्टादृगंभोरहयुगलगलदाप्यधारा मुदारांतालस्य

॥राम॥
॥३४॥

प्रेत्यवतस्य लरधिरचयंकुधाताभार्गवेयः हस्तेमस्तसहस्रार्जुनदमनसमारं
भगंभीरवीर्यः स्फूर्जदोर्वस्त्रिहस्त्रीसकलकलासूत्रधारः कुठारः ३ अत्रवीरं प्र
ण तिकरणवीभत्सयोंकारंता यथा कुरंगास्यावेणीसुभगविपरीतेरतिविधाव
धिसंकंधं दृष्ट्वा किमपि निपतती मरिभटः अधिग्रीवं युष्मत्प्रचलकरवालव्यति
करं स्मरन्तः सद्यो विरमति परीरं भरभसा ४ अत्र भयानकं प्रतिशृंगारस्य
कारणता यथावा युधिकुपितकृतांतस्यंदनास्यर्द्धिनादंदिशिदिशिदशकंठ
स्त्यक्तवान्वारिदासं तडिति जनकपुत्र्याः साम्यमालोकमानस्यजतिनपव
नास्त्रंगधवः खिन्नपाणिः ५ अत्र शृंगारं प्रति वीरस्य कारणता एतेषामंगा
नां गीभावापन्नांसंकर इति लोकावदंति रसानां मिथो विरोधोपि तत्र भरतः
शृंगारवीभत्सरसौ तथा वीरभयानकौ रौद्रादुतौ तथा हास्यकरणौ वैशिणोमिथः

॥२०॥

॥३५॥

वदो

वैरिरसाचवैरिरसस्यभावोविभावोव्यभिचारिभावोपिरसहानिकर्षइति॥ त
न्नद्वारयेत्॥ तत्रपात्रीनसम्पत्तिः॥ नचवैरिरसंब्रूयाद्वैरिणंनापिभावकं॥ नविभा
वंचसंचारीभावंनैवकदाचन॥ किंतुंगांगिभावापन्नयोरेकदाराकदेशेसति
वैरं॥ देशभेदेसतिनवैरं॥ कपिसंयोगतदभावयोरिववैरं॥ समयभेदेसतिअ
पिनवैरं॥ भूतलेघटवदभावयोरिव॥ वैरंयथा॥ प्रियेणालिंगमानायाःप्रियायाः
कुचकुंभयोःकरजलतनिर्मुक्तरधिरंकुसुमायते॥ ६॥ देशभेदेसतिविरोधाभा
वोयथा॥ एकःसिंधुवःकरेविपुलितश्चक्रेद्वितीयःस्थितःकामध्वंसिनिका
लकूटकवलश्चिष्टेतृतीयोदतः॥ भूयःसीरनिधेर्घनेप्रमथिनेपाणिसुरी
रीयस्तोव्यासक्तःकमलापतेर्भगवतोनानारसाःपांतुवः॥ ७॥ प्रवृत्तंगारौद्र
करणादुतरस्यानंविरोधाभावाः॥ समयभेदेनयथा॥ भग्नंकामरिपोर्धनुःपरि

॥राम॥

॥३५॥

हतं राज्यं स्थितं कान्ते निभिन्नस्थि शिरः स्वरस्य पिशितं स्पृष्टं कपिलीलितः
 लंकेशो दलितश्चिराय रदितं लंकावधूनां श्रुतं नीता सद्य विदेहभूस्तदखिलं
 रामस्य लोकोत्तरं ॥ ८ ॥ श्रुत्वा हतभयान् करौ हवीभत्सहास्यवीरकरणाश्रुंगा
 राणां विरोधावः ॥ श्रुत्वा गिभावापन्नानोरसानामेकत्र समावेशो यत्र सचरसः
 शवल इति वेदितव्यं ॥ तस्याप्येतदेवोदाहरणं ॥ श्रुत्वा यो वै रेपि रसस्य हानिः ॥ भ
 टयो वै रेपि प्रभयोरिव ॥ यथा ॥ सीतां संस्मर्य वीचि प्रचलकुवलयस्य द्विचक्रः
 शिपंती सेनां संवीक्ष्य रक्षः शरदलितवपुः श्रोणतोत्सारसिक्तां ॥ रामेण क्रोध
 दृष्ट्वा दशमुखनिपतन्मुंडलाभप्रमोदक्रीडत्कालीकरालभ्रकुटिसहचरी
 संदधे चापयष्टिः ॥ ९ ॥ तत्र शृंगारवीभत्सयो वै रेपि नरसहानिः ॥ एवमंगं
 गिभावापन्नयोरविरोधिनो रेकत्र भावेपि नरसहानिः ॥ यथा ॥ भौजंगमंगिरि

॥२.त.॥

॥३६॥

मेवव
स्तु

मयंजलदात्मकं वा शस्त्रं यदैव मुमुचे दशकंधरेण ॥ सर्वविदेहतनयाविरहा
तुरेण रामेण महिमयमस्त्रमिव व्यलोकि ॥१॥ ननु शृंगारवीभत्सयो सहजवै
रंकुतः मधुनिपीयनिशीवताः संभोगदर्शनादिति चेत् सत्यं वीभत्सस्य जु
गुप्सास्याधिभावाः सा च तद्दर्शनेन न तत्स्थस्य भवति न तु तयोः रागौ कंठ्या
दिति ॥ ननु तथापि सति वीभत्से शृंगारो दृश्यते ॥ यथा ॥ यदपि हृदिविशाला
मुंडमालानपाणिस्पजति नरकपालं रौरवं चर्मचैलं ॥ तदपि गिरिमुतायाः
यत्नपातः पुराणैः समुद्यतिविचित्रः कामिनोऽप्रेमबंधः ॥२॥ इत्यादाविति चे
त्सत्यं निजभर्तुरधमेपि भूषणे भक्त्यतिशयेन पत्न्यास्तदपि जुगुप्से वनभ
वति ॥ जुगुप्सितत्वेन प्रतीयमानं जुगुप्सोत्पादकं ॥ किंच ॥ प्रियसंबंधोपाधिकं
तत्प्रेमतत्रोत्पद्यते ॥ तेन भावाभावात् वीभत्सस्तत्र न भवति ॥ ननु वीरस्य
स्थायी

॥राम॥

॥३६॥

रसार

भुः

युधिगच्छतः सर्पस्पर्शचकितता ॥ रौद्रे वा कस्मिन्कोत्यातातिपाते विस्मया इति चेत्स
सं चकितता विस्मयश्च तत्र तत्र वेशान्न भवत्येवमतिवा विषयभेदः वीरं न प्रतिभेद स्प
इयं किंतु जंगतः रौद्रे न प्रतिबलवत्ताधिकात् ॥ किंतु त्याता हि स्मय इति रसवैरस्यो
त्यादिकमस्विलमवधेयं ॥ तत्र पूर्वाचार्यः ॥ अन्यच्च रसवैरस्यो त्यादकं वचनं यथा
न वाच्यं रसभावसैर्नास्पृशास्त्रविशारदैः वचनमित्युपलक्षणं ॥ एवं भावविभावा
नुभावेषु दृष्टव्यं ॥ यथा ॥ काहं क्वत्वं क्वमधः समयः कुत्र वा दूतिकासौ मे घृष्टाया प्र
विचलमिदं कुत्र वा प्रेमयूनोः ॥ आयुर्वायुः प्रचलविशनीवारि विंदूपमानं मानं मु
ग्धे विरजसकलं तुच्छमेव प्रतीमः ॥ १२ ॥ अत्र निर्वेदप्रतिपादकमस्विलं शृंगार तच्च
विरोधिः प्रनौचित्यं च सर्वथा अवधेयं ॥ अत्र प्राचीनग्रंथकारः ॥ प्रनौचित्यादृतेना
न्यद्रसभंगस्य कारणं ॥ प्रसिद्धौ चित्यवदसुरसोत्कर्षाय जायते ॥ १३ ॥ उद्देगकरमनौ

॥२. त.॥

॥३७॥

रति

चित्यं लोकयात्राप्रसिद्धसिद्धमौचित्यं तस्मादयोयूनोर्यत्ररतिसत्रैवरसः एकस्यैव
रतिश्चेद्विद्यभासराव क्रमेणोराहरणानि सीतासमागमाश्रायाबंधरंदशकंध
रं प्रहर्तुं तामतेकामोरामोवा निशितैः शरैः ॥१४॥ प्रवरावणस्यैवरतिनतुसीतायाः
निधवनवनघातं यातंचलन्नयनांचलैः किमिति चलितग्रीवं मुग्धे मुहुर्मुहुरीत
से विफलमखिलं यूनोर्नो चेदुदैति परस्परं रतिरथ मनोजन्मादेवः स एव निषे
द्यतां ॥१५॥ प्रवनायिकाया एव नतु नायकस्य एव मेकस्य अनेकविषयारतिर
साभास एव परं त्वेषविशेषः यस्य व्यवस्थिता वद्भ्यो नायिकास्तत्रैसाभासाः त
थासतिक्लृप्तस्य सकलोत्तमनायस्य बहुकामिनीविषयायारत्नेराभासापत्तेः
दक्षिणनायकस्याप्याभासापत्तेः तस्मादव्यवस्थितविषयकवैशिकनायकपर
मेतत् प्रतएव वैशिकानां वेषानां चरसाभासमिति प्राचीनमतं एकस्यानेक

क३

॥राम॥

॥३७॥

नायिकविषयारतिर्यथा संपत्कस्याद्यताराभिवतितरलितायत्युरोनेत्रतारा
दृशकेनाद्यकांचीयदभिमुखगतौवेपतेरत्नकांची उग्रः कस्याद्यतुष्टः सस्विय
दनुगमेकश्चिदुग्रोभिलाषस्नातंकेनाद्यवेणीपयसिबिलुलितायकृतेकापि
वेणी १६ एकस्यानेक नायिकाविषयारतिर्यथा पंचेषुक्षितिपप्रतापलहरी
प्रीतिस्तरीयापुनः कासोनस्तनकांचनाचलतटेकाश्मोरपंकायते कासोमू
र्द्धिनैवनीरजदृशोसिंदूरलेखायतेकासोवानचकर्णयोः प्रियसखेमाणिक्य
भूषायते १७ यत्ररमावहवः सरसः शबलः यत्रभावाः बहवः सभावशबलः
तत्ररसशबलोदर्शितः भावशबलोयथा परज्यैवशुभायमेश्रुतिपद्यंजायेत
तस्यावचक्षकायेममकः स्मरस्त्रिजगतीश्रुत्याविनाराधया निर्मुक्तैवमनस्त्र
पामरगदृशोलावण्यमन्यादृशंधिज्जन्मव्रगतासिक्विलपितैः द्वांसिप्रसन्नाभव १८

॥र.त.॥

॥३५॥

निर्वोदौत्सुक्यामर्षभ्रममतिविषाददैन्यानांभावानांसांकर्यादेवभावशबलइ
ति॥अथरसालंकारभावानामभिव्यक्ति॥रसस्त्रिविधः॥अभिमुखोविमुखोपर
मुखश्चेति॥भावविभावानुभावैर्व्यक्तैर्यस्याभिव्यक्तिःसोभिमुखःभावविभावा
नुभावानामनुक्तत्वात्कषावगमोविमुखःपरमुखोद्विविधःअलंकाराभिमु
खोभावमुखमुखश्चेति॥अलंकाराभिमुखोअलंकारोमुखोमनोविश्रामहेतुत्वा
द्रसोगौणःभावमुखोभावोमुखोमनोविश्रामहेतुत्वादसोगौणःअत्रप्राची
नसंमतिःअलंकारेचरचिरेचित्तविश्रान्तिकारिणिअलंकारस्यमुख्यत्वेगौणत्वे
रसभावयोःअभिमुखाःस्वस्वप्रकारेणउक्तएवविमुखोयथा मैथिलीलक्ष्मणे
रामःसुग्रीवःपवनलक्ष्मजःअलंकारपुरंपरित्यज्यपारंवारिनिधेर्ययो॥१८॥संकटम
खिलमुत्तीर्यतेसमागताइत्युद्धतोरसःकषादवगम्यतेअलंकारमुखोयथा

॥राम॥

॥३५॥

एषानलेखाभ्रमतामलीनोभांतिप्रभातेनचकैरविणः॥ अस्तिंगिताकिंतुतुषारभानोःको
 तिःकलंकस्पवपुर्विलगा॥ २॥ अत्रादुतेपद्मतेस्लंकारस्पमुख्यता॥ भावमुख्येवथा॥ सशो
 भोनिधितीरहीरपटलालंकारिणीमेदिनी॥ दातुंविप्रकुलाययोजितवतःसंकल्पवा
 कोद्यमं॥ नाभीनीररहात्सरोरहभुवात्तत्कालमाविस्ततेहसांभोरहिभार्गवस्यकिमपि
 ब्रीडास्मितंपातुवः॥ २॥ अत्ररतिभावस्पमुख्यतादानवीररसोगौणः॥ विद्वद्वारिधराः
 स्नेहेतथावर्षंति संततं॥ लभतेविपुलां वृद्धिं दधारसतरेगिणी॥ अथगाहस्ववाग्दे
 विदिव्यारसतरेगिणी॥ अस्मत्पद्मेनपद्मेनरचयश्रुतिभूषणं॥ २॥ व्यावद्धानोःकृता
 कापिकालिंदीभुविमोदते॥ तावत्तिष्ठतुमेभानोरेषारसतरेगिणी॥ २३॥ इतिश्रीकवि
 कलासनाथगणपतिनाथतनयभानुदत्तविरचितायांरसतरेगिणामष्टमस्तरेगश
 द्विषष्टेष्टचंद्रेतिषेष्टपद्मेसमेविक्रमेवहिसंस्थातिथौने॥ इमामद्भुतांहावभावादियुक्तं
 गुरोर्दत्तनाम्नात्मजार्थव्यलेखि॥ शुभमस्तुसर्वजगतांगौरीशंकरप्रसादतः॥ श्रीराम

کتاب نمبر ۱۰۰
مجموعہ -

7

